

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Marzanna Malinowska

Protokolant: Bartosz Huzar

w obecności prokuratora Mirosławy Kaczmarzyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 16.IV, 9.VI, 15.VII, 17.IX. 2015 r, 21.I, 1.III, 24.III, 24.V, 30.VI, 21.VII, 27.IX. 2016 r, 12.I, 8.III, 6.IV, 16.V, 8.VI, 29.VI. 2017 r.

sprawy:

1. **R. K. (1)**, syna K. i Z. z domu M., urodz. (...) w P.

oskarżonego o to że:

I. w bliżej nieokreślonym okresie do lutego 2013 r., w C. oraz na terenie województwa (...), (...) oraz (...) wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, założył i kierował zorganizowaną grupą mającą na celu popełnianie przestępstw przeciwko mieniu takich jak kradzieże z włamaniem na plebanie kościołów, do domów jednorodzinnych, w której brał aktywny udział,

tj. o czyn z art. 258 § 1 i 3 kk

II. w nocy 15/16 września 2012 roku miejscowości C. ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami jako zorganizowana grupa przestępcza kierując wykonaniem czynu przez te osoby, po uprzednim wyłamaniu rygli w oknie domu jednorodzinnego dostał się do wnętrza celem dokonania kradzieży złotej biżuterii na szkodę A. O. (1), lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na brak przedmiotu kradzieży,

tj. o czyn. z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 13 § 2 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i art. 65 § 1 kk

III. w dniu 18 września 2012 roku w miejscowości K. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami jako zorganizowana grupa przestępcza kierując wykonaniem czynu zabronionego przez te osoby, usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia złotej biżuterii o wartości 4.000 zł z domu jednorodzinnego przy ul. (...) na szkodę T. i Z. B. (1), lecz zamierzonego czynu nie osiągnęli z uwagi na zdecydowaną postawę pokrzywdzonych,

tj. o czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

IV. w dniu 28 grudnia 2012 roku w miejscowości M. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami jako zorganizowana grupa przestępcza kierując wykonaniem czynu zabronionego przez te osoby, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia złotej biżuterii o wartości 21.000 zł na szkodę Z. G. (1),

tj. o czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

V. w dniu 26.01.2013 r., w O. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami jako zorganizowana grupa przestępcza polecił wykonanie czynu zabronionego przez te osoby wykorzystując uzależnienie tych osób w ramach hierarchiczności i podziału zadań w grupie, gdzie po uprzednim doprowadzeniu do stanu bezbronności

poprzez siłowe odepchnięcie i przewrócenie na ziemię pokrzywdzonego, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci torby z zawartością saszetki oraz środków spożywczych wartości 30 zł na szkodę R. P. (1),

tj. o czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

VI. w okresie od 26 stycznia 2013 roku godz. 15.20 do 27 stycznia 2013 roku godz. 1.00 w miejscowości B. powiat (...) przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami jako zorganizowana grupa przestępcza polecił wykonanie czynu zabronionego przez te osoby wykorzystując uzależnienie tych osób w ramach hierarchiczności i podziału zadań w grupie, gdzie po uprzednim wypchnięciu okna dostali się do wnętrza domu, a następnie po splądrowaniu pomieszczeń dokonali zaboru w celu przywłaszczenia laptopa marki F. (...), trzech telefonów m-ki N., modem internetowy H., dysk zewnętrzny marki S., dwa złote łańcuszki oraz pamięć pendrive, powodując straty w kwocie 3.000 złotych na szkodę M. i Z. M. (1),

tj. o czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

VII. w okresie od 30 stycznia 2013 roku do 1 lutego 2013 roku w miejscowości R. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami jako zorganizowana grupa przestępcza polecił wykonanie czynu zabronionego przez te osoby wykorzystując uzależnienie tych osób w ramach hierarchiczności i podziału zadań w grupie, gdzie po uprzednim wybiciu szyby w oknie kancelarii parafialnej kościoła ul. (...) dostał się do wnętrza tego budynku, skąd dokonał kradzieży pieniędzy w kwocie 2.000 złotych powodując straty o łącznej wartości 2.500 złotych na szkodę parafii P. i P.,

tj. o czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

VIII. w dniu 8 lutego 2013 roku w miejscowości W. Ł. przy Osiedlu (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami jako zorganizowana grupa przestępcza kierując wykonaniem czynu zabronionego przez te osoby, usiłowali dokonać zaboru w celu przywłaszczenia złotej biżuterii o wartości 5.000 zł na szkodę K. B. (1), lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę pokrzywdzonego,

tj. o czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

IX. w nocy z 13/14 lutego 2013 roku w C. przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami jako zorganizowana grupa przestępcza polecił wykonanie czynu zabronionego przez te osoby wykorzystując uzależnienie tych osób w ramach hierarchiczności i podziału zadań w grupie, po uprzednim wybiciu szyby w oknie plebanii dostali się do wnętrza tego budynku, skąd dokonali zaboru w celu przywłaszczenia telewizora marki LG o wartości 2.000 złotych, pieniędzy w kwocie 500 złotych i kluczyka od samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...) 93 powodując straty o łącznej wartości 2500 złotych na szkodę księdza wikarego K. K. (2),

tj. o czyn z art. z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

X. w dniu 15 lutego 2013 roku w miejscowości K. woj. (...), wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami jako zorganizowana grupa przestępcza polecił wykonanie czynu zabronionego przez te osoby wykorzystując uzależnienie tych osób w ramach hierarchiczności i podziału zadań w grupie, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia złotej biżuterii o wartości 18.589 zł oraz pieniędzy w kwocie 300 zł, powodując straty w kwocie 18.889 na szkodę A. G.,

tj. o czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XI. w nocy z 19/20 lutego 2013 roku w C. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami jako zorganizowana grupa przestępcza polecił wykonanie czynu zabronionego przez te osoby wykorzystując uzależnienie tych osób w ramach hierarchiczności i podziału zadań w grupie, gdzie po uprzednim wyważeniu drzwi wejściowych do zakrystii kościoła dostał się do wnętrza, skąd zamierzał skraść wartościowe przedmioty liturgiczne na szkodę Parafii pod wezwaniem (...), lecz powziętego zamiaru nie osiągnął z uwagi na nieodnalezienie przedmiotów nadających się do popełnienia czynu zabronionego,

tj. o czyn z art. 13 § 2 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XII. w dniu 27 lutego 2013 roku w C. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami jako zorganizowana grupa przestępcza polecił wykonanie czynu zabronionego przez te osoby wykorzystując uzależnienie tych osób w ramach hierarchiczności i podziału zadań w grupie, gdzie po uprzednim wyważeniu okna w piwnicy plebanii zamierzali dostać się do wnętrza pomieszczeń tego budynku w celu dokonania zaboru w celu przywłaszczenia wartościowych przedmiotów, w tym pieniędzy w kwocie 1000 złotych na szkodę Parafii pod wezwaniem św. R. K. (2) lecz powziętego zamiaru nie osiągnął, z uwagi na spłoszenie przez księdza,

tj. o czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

XIII. w dniu 28 lutego 2013 roku w C. przy ul. (...) działając, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami jako zorganizowana grupa przestępcza polecił wykonanie czynu zabronionego przez te osoby wykorzystując uzależnienie tych osób w ramach hierarchiczności i podziału zadań w grupie, gdzie wykorzystując uprzednio wyważone okno w piwnicy plebanii dostał się do wnętrza pomieszczeń tego budynku, skąd zamierzał dokonać zaboru w celu przywłaszczenia wartościowych przedmiotów w tym pieniądze w kwocie 1.000 złotych na szkodę Parafii pod wezwaniem św. R. K. (2), lecz powziętego zamiaru nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez Policję,

tj. o czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

2. **P. O. (1)**, syna E. i A. z domu B., urodz. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

XIV. w bliżej nieokreślonym okresie do lutego 2013 r., w C. oraz na terenie województwa (...), (...) oraz (...) wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, brał udział w zorganizowanej grupie mającą na celu popełnianie przestępstw przeciwko mieniu takich jak kradzieże z włamaniem na plebanie kościołów, do domów jednorodzinnych oraz rozboje kierowanej przez R. K. (1),

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk

XV. w dniu 27 lutego 2013 roku w C. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami jako zorganizowana grupa przestępcza, po uprzednim wyważeniu okna w piwnicy plebanii zamierzał dostać się do wnętrza pomieszczeń tego budynku w celu dokonania kradzieży wartościowych przedmiotów, w tym pieniędzy w kwocie 1.000 złotych na szkodę Parafii pod wezwaniem św. R. K. (2), lecz powziętego zamiaru nie osiągnął z uwagi na spłoszenie przez księdza, przy czym zarzuconego przestępstwa dopuścił się, będąc uprzednio skazany w warunkach określonych w art. 64 § 1 kk w ciągu pięciu lat po odbyciu ostatniej kary, której łącznie odbył co najmniej jeden rok pozbawienia wolności, tj. będąc skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 11.12.2008 roku sygn. akt III K 554/07 za przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, która została połączona wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Częstochowie z dn. 01.04.2013 roku sygn. akt IV K752/08 na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 14.04.2005 roku do 15.04.2005 roku, od 29.11.2005 roku do 01.12.2005 roku, od 09.01.2007 roku do 26.04.2007 roku, od 07.12.2007 roku do 04.11.2008 roku oraz od 16.06.2010 roku do 22.09.2010 roku, kiedy to został warunkowo zwolniony,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk przy zast. art. 64 § 2 kk i art. 65 § 1 kk

XVI. w dniu 28 lutego 2013 roku w C. przy ul. (...) działając, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami jako zorganizowana grupa przestępcza, wykorzystując uprzednio wyważone okno w piwnicy plebanii dostał się do wnętrza pomieszczeń tego budynku, skąd zamierzał zabrać w celu przywłaszczenia wartościowe przedmioty w tym pieniądze w kwocie 1.000 złotych na szkodę Parafii pod wezwaniem św. R. K. (2), lecz powziętego zamiaru nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez Policję, przy czym zarzuconego przestępstwa dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności, tj. będąc skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia

11.12.2008 roku sygn. akt III K 554/07 za przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, która została połączona wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Częstochowie z dn. 01.04.2013 roku sygn. akt IV K752/08 na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 14.04.2005 roku do 15.04.2005 roku, od 29.11.2005 roku do 01.12.2005 roku, od 09.01.2007 roku do 26.04.2007 roku, od 07.12.2007 roku do 04.11.2008 roku oraz od 16.06.2010 roku do 22.09.2010 roku, kiedy to został warunkowo zwolniony,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk przy zast. art. 64 § 1 kk i art. 65 § 1 kk

XVII. w okresie od 26 stycznia 2013 roku godz. 15.20 do 27 stycznia 2013 roku godz. 1.00 w miejscowości B., powiat (...), przy ul. (...) wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami jako zorganizowana grupa przestępcza po uprzednim wypchnięciu okna dostał się do wnętrza domu, a następnie po splądrowaniu pomieszczeń dokonał kradzieży laptopa marki F. (...), trzech telefonów m-ki N., modemu internetowego H., dysku zewnętrznego marki S., dwóch złotych łańcuszków oraz pamięci pendrive, powodując straty w kwocie 3.000 złotych na szkodę M. i Z. M. (1), przy czym zarzuconego przestępstwa dopuścił się, będąc uprzednio skazany w warunkach określonych w art. 64 § 1 kk w ciągu pięciu lat po odbyciu ostatniej kary, której łącznie odbył co najmniej jeden rok pozbawienia wolności, tj. będąc skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 11.12.2008 roku sygn. akt III K 554/07 za przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, która została połączona wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Częstochowie z dn. 01.04.2013 roku sygn. akt IV K752/08 na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 14.04.2005 roku do 15.04.2005 roku, od 29.11.2005 roku do 01.12.2005 roku, od 09.01.2007 roku do 26.04.2007 roku, od 07.12.2007 roku do 04.11.2008 roku oraz od 16.06.2010 roku do 22.09.2010 roku, kiedy to został warunkowo zwolniony,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk przy zast. art. 64 § 2 kk i art. 65 § 1 kk

XVIII. w okresie od 30 stycznia 2013 roku do 1 lutego 2013 roku w miejscowości R. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami jako zorganizowana grupa przestępcza po uprzednim wybiciu szyby w oknie kancelarii parafialnej kościoła ul. (...) dostał się do wnętrza tego budynku, skąd dokonał kradzieży pieniędzy w kwocie 2.000 złotych powodując straty o łącznej wartości 2.500 złotych na szkodę parafii P. i P., przy czym zarzuconego przestępstwa dopuścił się, będąc uprzednio skazany w warunkach określonych w art. 64 § 1 kk w ciągu pięciu lat po odbyciu ostatniej kary, której łącznie odbył co najmniej jeden rok pozbawienia wolności, tj. będąc skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 11.12.2008 roku sygn. akt III K 554/07 za przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, która została połączona wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Częstochowie z dn. 01.04.2013 roku sygn. akt IV K752/08 na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 14.04.2005 roku do 15.04.2005 roku, od 29.11.2005 roku do 01.12.2005 roku, od 09.01.2007 roku do 26.04.2007 roku, od 07.12.2007 roku do 04.11.2008 roku oraz od 16.06.2010 roku do 22.09.2010 roku, kiedy to został warunkowo zwolniony,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk przy zast. art. 64 § 2 kk i art. 65 § 1 kk

XIX. w nocy z 19/20 lutego 2013 roku w C. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami jako zorganizowana grupa przestępcza po uprzednim wyważeniu drzwi wejściowych do zakrystii kościoła dostał się do wnętrza, skąd zamierzał skraść wartościowe przedmioty liturgiczne na szkodę Parafii pod wezwaniem (...), lecz powziętego zamiaru nie osiągnął z uwagi na nieodnalezienie przedmiotów nadających się do popełnienia czynu zabronionego, przy czym zarzuconego przestępstwa dopuścił się, będąc uprzednio skazany w warunkach określonych w art. 64 § 1 kk w ciągu pięciu lat po odbyciu ostatniej kary, której łącznie odbył co najmniej jeden rok pozbawienia wolności, tj. będąc skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 11.12.2008 roku sygn. akt III K 554/07 za przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, która została połączona wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Częstochowie z dn. 01.04.2013 roku sygn. akt IV K752/08 na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 14.04.2005 roku do 15.04.2005 roku, od 29.11.2005 roku do 01.12.2005 roku, od 09.01.2007 roku do 26.04.2007 roku, od 07.12.2007 roku do 04.11.2008 roku oraz od 16.06.2010 roku do 22.09.2010 roku, kiedy to został warunkowo zwolniony,

tj. o czyn z art. 13 § 2 kk w zw. z art. 279 § 1 kk przy zast. art. 64 § 2 kk i art. 65 § 1 kk

XX. w nocy z 13/14 lutego 2013 roku w C. przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami jako zorganizowana grupa przestępcza, po uprzednim wybiciu szyby w oknie plebanii dostał się do wnętrza tego budynku, skąd dokonał kradzieży telewizora marki LG o wartości 2.000 złotych, pieniędzy w kwocie 500 złotych i kluczyka od samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej.(...)powodując straty o łącznej wartości 2500 złotych na szkodę księdza wikarego K. K. (2), przy czym zarzuconego przestępstwa dopuścił się, będąc uprzednio skazany w warunkach określonych w art. 64 § 1 kk w ciągu pięciu lat po odbyciu ostatniej kary, której łącznie odbył co najmniej jeden rok pozbawienia wolności, tj. będąc skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 11.12.2008 roku sygn. akt III K 554/07 za przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, która została połączona wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Częstochowie z dn. 01.04.2013 roku sygn. akt IV K752/08 na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 14.04.2005 roku do 15.04.2005 roku, od 29.11.2005 roku do 01.12.2005 roku, od 09.01.2007 roku do 26.04.2007 roku, od 07.12.2007 roku do 04.11.2008 roku oraz od 16.06.2010 roku do 22.09.2010 roku, kiedy to został warunkowo zwolniony,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk przy zast. art. 64 § 2 kk i art. 65 § 1 kk

XXI. w dniu 16 lutego 2013 roku w C. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, wykorzystując wcześniej skradziony kluczyk dokonał zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...) 93 o wartości 24.000 złotych na szkodę K. K. (2) i M. K., przy czym zarzuconego przestępstwa dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności, będąc skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 11.12.2008 roku sygn. akt III K 554/07 za przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, która została połączona wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Częstochowie z dn. 01.04.2013 roku sygn. akt IV K752/08 na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 14.04.2005 roku do 15.04.2005 roku, od 29.11.2005 roku do 01.12.2005 roku, od 09.01.2007 roku do 26.04.2007 roku, od 07.12.2007 roku do 04.11.2008 roku oraz od 16.06.2010 roku do 22.09.2010 roku, kiedy to został warunkowo zwolniony,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk przy zast. art. 64 § 1 kk i art. 65 § 1 kk

XXII. w dniu 26 stycznia 2013 r. w O. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami jako zorganizowana grupa przestępcza, po uprzednim doprowadzeniu do stanu bezbronności poprzez siłowe odepchnięcie i przewrócenie na ziemię pokrzywdzonego, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia w postaci torby z zawartością saszetki oraz środków spożywczych wartości 30 zł na szkodę R. P. (1), przy czym zarzuconego przestępstwa dopuścił się, będąc uprzednio skazany w warunkach określonych w art. 64 § 1 kk w ciągu pięciu lat po odbyciu ostatniej kary, której łącznie odbył co najmniej jeden rok pozbawienia wolności, tj. będąc skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 11.12.2008 roku sygn. akt III K 554/07 za przestępstwo z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, która została połączona wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Częstochowie z dn. 01.04.2013 roku sygn. akt IV K752/08 na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 14.04.2005 roku do 15.04.2005 roku, od 29.11.2005 roku do 01.12.2005 roku, od 09.01.2007 roku do 26.04.2007 roku, od 07.12.2007 roku do 04.11.2008 roku oraz od 16.06.2010 roku do 22.09.2010 roku, kiedy to został warunkowo zwolniony,

tj. o czyn z art. 280 § 1 kk przy zast. art. 64 § 2 kk i art. 65 § 1 kk

XXIII. w nocy 24 grudnia 2012 roku w miejscowości M. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami poprzez podpalenie stodoły dokonał jej zniszczenia oraz zniszczenia sprzętu w postaci opryskiwacza, siewnika, rozsiewacza nawozu, mebli ogrodowych, dwóch silników elektrycznych, motocykla (...) nr rej. (...), windy budowlanej, sieczkarni oraz ośmiu m³ styropianu o łącznej wartości 10.000 zł na szkodę Z. B. (2),

tj. o czyn z art. 288 § 1 kk

3. **P. S.**, syna W. i E. z domu S., urodz. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

XXIV. w nocy z 19/20 lutego 2013 roku w C. przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami jako zorganizowana grupa przestępcza po uprzednim wyważeniu drzwi wejściowych do zakrystii kościoła dostał się do wnętrza, skąd zamierzał skraść wartościowe przedmioty liturgiczne na szkodę Parafii pod wezwaniem (...), lecz powziętego zamiaru nie osiągnął z uwagi na nieodnalezienie przedmiotów nadających się do popełnienia czynu zabronionego, przy czym zarzuczonego przestępstwa dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności, tj. będąc skazanym m. in. wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dn. 28.08.2007 roku sygn. akt XVI K 331/07 za przestępstwo z art. 286 § 1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą objęto wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Częstochowie z dn. 17.04.2012 roku sygn. akt XVI K 142/11, którym orzeczono karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 10.09.2009 roku do 12.09.2011 roku i od 22.08.2011 roku do 19.12.2011 roku,

tj. o czyn z art. 13 § 2 kk w zw. z art. 279 § 1 kk przy zast. art. 64 § 1 kk

XXV. w nocy z 13/14 lutego 2013 roku w C. przy ul. (...), wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami jako zorganizowana grupa przestępcza, po uprzednim wybiciu szyby w oknie plebanii dostał się do wnętrza tego budynku, skąd dokonał kradzieży telewizora marki L. (...) o wartości 2.000 złotych, pieniędzy w kwocie 500 złotych i kluczyka od samochodu osobowego marki V. (...) o(...)powodując straty o łącznej wartości 2.500 złotych na szkodę księdza wikarego K. K. (2), przy czym dokonał przedmiotowego czynu będąc wcześniej skazanym za przestępstwo podobne w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności, tj. będąc skazanym m.in. wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dn. 28.08.2007 roku sygn. akt XVI K 331/07 za przestępstwo z art. 286 § 1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą objęto wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Częstochowie z dn. 17.04.2012 roku sygn. akt XVI K 142/11, którym orzeczono karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 10.09.2009 roku do 12.09.2011 roku i od 22.08.2011 roku do 19.12.2011 roku,

tj. o czyn z art. z art. 279 § 1 kk przy zast. art. 64 § 1 kk

XXVI. w okresie od 20 maja 2013 roku do 27 maja 2013 roku w C. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru osiągnięcia korzyści majątkowej, wywołując u M. T. przekonanie o istnieniu wpływów w instytucji państwowej, tj. w Sądzie Rejonowym lub Okręgowym w Częstochowie, Prokuraturze Rejonowej Częstochowa-Północ w Częstochowie oraz Komendzie Miejskiej Policji w C., podjął się pośrednictwa w załatwieniu sprawy dotyczącej zamiany środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania stosowanego wobec P. O. (1) do sprawy 4 Ds. 95/13 Prokuratury Rejonowej Częstochowa-Północ w Częstochowie na poręczenie majątkowe i tym samym wprowadził ją w błąd co do konieczności przekazania środków mających stanowić takie poręczenie i doprowadził M. T. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.000 zł, przy czym dokonał przedmiotowego czynu będąc wcześniej skazanym za przestępstwo podobne w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności, tj. będąc skazanym m.in. wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dn. 28.08.2007 roku sygn. akt XVI K 331/07 za przestępstwo z art. 286 § 1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą objęto wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Częstochowie z dn. 17.04.2012 roku sygn. akt XVI K 142/11, którym orzeczono karę łączną 4 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 10.09.2009 roku do 12.09.2011 roku i od 22.08.2011 roku do 19.12.2011 roku,

tj. o czyn z art. 230 § 1 kk w zb. z art. 286 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2 kk i art. 12 kk oraz art. 64 § 1 kk

orzeka:

1. Oskarżonego **R. K. (1)** uniewinnia od dokonania czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, koszty procesu w tym zakresie przejmując na rachunek Skarbu Państwa;

2. Oskarżonego R. K. (1) uznaje za winnego dokonania czynów opisanych w punktach II, VI, VII, IX, XI, XII części wstępnej wyroku z tą zmianą, że eliminuje z opisu czynów sformułowania „jako zorganizowana grupa przestępcza” oraz „wykorzystując uzależnienie osób w ramach hierarchiczności i podziału zadań w grupie” oraz że wartość szkody z punktu VI to 2.500 złotych i przyjmuje, że czynu z punktu II dokonał wspólnie i w porozumieniu z A. B. (1), S. Z. (1) i K. J. (1), czynu z punktu VI wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) i P. O. (1), czynów z punktów VII i XII wspólnie i w porozumieniu z P. O. (1), M. G. (1) i A. S. (1), zaś czynów z punktów IX i XI wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1), P. O. (1), P. S. i A. S. (1) i przyjmuje, że czyny te stanowią ciąg przestępstw, przy czym czyn opisany w punkcie II części wstępnej wyroku wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 13 § 2 kk w zw. z art. 279 § 1 kk, czyny opisane w punktach VI, VII i IX części wstępnej wyroku wyczerpują znamiona przestępstwa z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk, czyn opisany w punkcie XI części wstępnej wyroku wyczerpuje znamiona przestępstwa art.18 § 1 kk w zw. z art.13 § 2 kk w zw. z art.279 § 1 kk, zaś czyn opisany w punkcie XII części wstępnej wyroku wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i za to na podstawie art. art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i art.33 § 2 i 3 kk wymierza mu karę 2 (dwa) lata i 2 (dwa) miesiące pozbawienia wolności oraz 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, przyjmując, że wysokość jednej stawki wynosi 50 (pięćdziesiąt) złotych;

3. Oskarżonego R. K. (1) uznaje winnym popełniania czynów opisanych w punktach III, IV, VIII, X i XIII części wstępnej wyroku z tą zmianą, iż eliminuje z opisu czynów sformułowania „jako zorganizowana grupa przestępcza” oraz „wykorzystując uzależnienie osób w ramach hierarchiczności i podziału zadań w grupie” i przyjmuje, że czynu z punktu III dokonał wspólnie i w porozumieniu z A. B. (1), K. J. (1) i S. Z. (1), czynu z punktu IV wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1), czynów z punktów VIII i X wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) i M. M. (2), zaś czynu z punktu XIII wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1), A. S. (1), P. S. i P. O. (1) oraz przyjmuje, że czyny te stanowią ciąg przestępstw, przy czym czyny opisane w punktach III, VIII, XIII części wstępnej wyroku wyczerpują znamiona przestępstwa z art. 18 § 1 kk w związku z art. 13 § 1 kk w związku z art. 278 § 1 kk, a czyny opisane w punktach IV i X części wstępnej wyroku wyczerpują znamiona przestępstwa z art.18 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i art.33 § 2 i 3 kk wymierza mu karę 1 (jeden) rok i 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności oraz 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, przyjmując, że wysokość jednej stawki wynosi 50 (pięćdziesiąt) złotych;

4. Oskarżonego R. K. (1) uznaje za winnego dokonania czynu opisanego w punkcie V części wstępnej wyroku, z tą zmianą, iż z opisu czynu eliminuje sformułowania „jako zorganizowana grupa przestępcza” oraz „wykorzystując uzależnienie osób w ramach hierarchiczności i podziału zadań w grupie” i przyjmuje, że czynu dokonał wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) i P. O. (1), czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk i za to na podstawie art. 280 § 1 kk i art. 33 § 2 i 3 kk wymierza mu karę 2 (dwa) lata i 2 (dwa) miesiące pozbawienia wolności oraz 20 (dwadzieścia) stawek grzywny, przyjmując, że wysokość jednej stawki wynosi 50 (pięćdziesiąt) złotych;

5. Na podstawie art. 86 § 1 i 2 kk i art.91 § 2 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego R. K. (1) kary pozbawienia wolności i grzywny wymierzając mu karę łączną 3 (trzy) lata pozbawienia wolności oraz karę łączną 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny, przyjmując, że wysokość jednej stawki wynosi 50 (pięćdziesiąt) złotych;

6. Oskarżonego **P. O. (1)** uniewinnia od dokonania czynu opisanego w punkcie XIV części wstępnej wyroku, koszty procesu w tym zakresie przejmując na rachunek Skarbu Państwa;

7. Oskarżonego P. O. (1) uznaje za winnego dokonania czynów opisanych w punktach XV, XVII, XVIII, XIX i XX części wstępnej wyroku z tą zmianą, iż eliminuje z opisu czynów sformułowanie „jako zorganizowana grupa przestępcza” i że wartość szkody z punktu XVII to 2.500 złotych oraz przyjmuje, że czynów z punktów XV i XVIII dokonał wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1), A. S. (1) i R. K. (1), czynu z punktu XVII wspólnie i w porozumieniu z R. K. (1) i M. G. (1), czynów z punktów XIX i XX wspólnie i w porozumieniu z A. S. (1), M. G. (1), P. S. i R. K. (1), a nadto przyjmuje, że czynów tych dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia ostatniej kary w rozmiarze powyżej 1 roku za umyślne przestępstwa podobne, będąc skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 11 grudnia 2008 r. w sprawie III K 554/07 za czyny z art.279 § 1 kk w zw. z art.91 § 1 kk w zw. z art.64 § 1 kk na karę 1 roku i 6 sześcioletnich miesięcy pozbawienia wolności oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 23 września 2005 r. w sprawie IV K 461/05 za czyn z art.280 § 1 kk w zw. z art.64 § 1 kk na karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, objętych następnie wyrokiem

łącznym Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 1 kwietnia 2009 r. w sprawie IV K 752/08, którym wymierzono mu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał od: 14 kwietnia 2005 r. do 15 kwietnia 2005 r., od 9 stycznia 2007 r. do 26 kwietnia 2007 r., od 7 grudnia 2007 r. do 4 listopada 2008 r. i od 16 czerwca 2010 r. do 20 września 2010 r. i przyjmując, że czyny te stanowią ciąg przestępstw, przy czym czyn opisany w punkcie XV części wstępnej wyroku wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, czyny opisane w punktach XVII, XVIII i XX części wstępnej wyroku wyczerpują znamiona przestępstwa z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, zaś czyn opisany w punkcie XIX części wstępnej wyroku wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 13 § 2 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i za to na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 w zw. z art. 91 § 1 kk i art. 33 § 2 i 3 kk wymierza mu karę 1 (jeden) rok i 7 (siedem) miesięcy pozbawienia wolności oraz 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, przyjmując, że wysokość jednej stawki wynosi 20 (dwadzieścia) złotych;

8. Oskarżonego P. O. (1) uznaje za winnego dokonania czynów opisanych w punktach XVI i XXI części wstępnej wyroku z tą zmianą, iż z opisu czynu z punktu XVI części wstępnej wyroku eliminuje sformułowanie „jako zorganizowana grupa przestępcza” i przyjmuje, że czynu z punktu XVI dokonał wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1), A. S. (1), P. S. i R. K. (1), zaś czynu z punktu XXI wspólnie i w porozumieniu z A. S. (1), a nadto przyjmuje, że czynów tych dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwa podobne w wymiarze powyżej 6 miesięcy, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 22 lipca 2008 r. w sprawie IV K 312/08 za czyny z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk na karę łączną 1 roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 20 października 2007 r. do 7 grudnia 2007 r. i od 4 listopada 2008 r. do 16 czerwca 2010 r. oraz będąc skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 11 grudnia 2008 r. w sprawie III K 554/07 za czyny z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku i 6 sześciu miesięcy pozbawienia wolności oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 23 września 2005 r. w sprawie IV K 461/05 za czyn z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, objętych następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 1 kwietnia 2009 r. w sprawie IV K 752/08, którym wymierzono mu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał od: 14 kwietnia 2005 r. do 15 kwietnia 2005 r., od 9 stycznia 2007 r. do 26 kwietnia 2007 r., od 7 grudnia 2007 r. do 4 listopada 2008 r. i od 16 czerwca 2010 r. do 20 września 2010 r. oraz przyjmując, że czyny te stanowią ciąg przestępstw, przy czym czyn z punktu XVI wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 13 § 1 kk w związku z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, zaś czyn z punktu XXI wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, i za to na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i art. 33 § 2 i 3 kk wymierza mu karę łączną 1 (jeden) rok pozbawienia wolności i 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny, przyjmując, że wysokość jednej stawki wynosi 20 (dwadzieścia) złotych;

9. Oskarżonego P. O. (1) uznaje za winnego dokonania czynu opisanego w punkcie XXII części wstępnej wyroku z tą zmianą, iż eliminuje z opisu czynu sformułowanie „jako zorganizowana grupa przestępcza” i przyjmuje, że czynu tego dokonał wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) i R. K. (1) oraz przyjmuje, że czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia ostatniej kary w rozmiarze powyżej 1 roku za umyślne przestępstwa podobne, będąc skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 11 grudnia 2008 r. w sprawie III K 554/07 za czyny z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 1 roku i 6 sześciu miesięcy pozbawienia wolności oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 23 września 2005 r. w sprawie IV K 461/05 za czyn z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, objętych następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 1 kwietnia 2009 r. w sprawie IV K 752/08, którym wymierzono mu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał od: 14 kwietnia 2005 r. do 15 kwietnia 2005 r., od 9 stycznia 2007 r. do 26 kwietnia 2007 r., od 7 grudnia 2007 r. do 4 listopada 2008 r. i od 16 czerwca 2010 r. do 20 września 2010 r. i przyjmując, że wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, za to na podstawie art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i art. 33 § 2 i 3 kk wymierza mu karę 2 (dwa) lata i 1 (jeden) miesiąc pozbawienia wolności oraz 20 (dwadzieścia) stawek dziennych grzywny, przyjmując, że wysokość jednej stawki wynosi 20 (dwadzieścia) złotych;

10. Oskarżonego P. O. (1) uznaje za winnego dokonania czynu opisanego w punkcie XXIII części wstępnej wyroku z tą zmianą, iż działał wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1), który to czyn wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 288 § 1 kk i za to na podstawie art. 288 § 1 kk wymierza mu karę 9 (dziewięć) miesięcy pozbawienia wolności;

11. Na podstawie art. 86 § 1 i 2 kk i art.91 § 2 kk łączy orzeczone wyżej wobec oskarżonego P. O. (1) kary pozbawienia wolności i grzywny i wymierza mu karę łączną 2 (dwa) lata i 2 (dwa) miesiące pozbawienia wolności oraz karę łączną 100 (sto) stawek dziennych grzywny, przyjmując, że wysokość jednej stawki wynosi 20 (dwadzieścia) złotych;

12. Oskarżonego **P. S.** uznaje winnym popełnienia czynów opisanych w punktach XXIV i XXV części wstępnej wyroku z tą zmianą, iż z opisu czynów eliminuje sformułowanie „jako zorganizowana grupa przestępcza” i przyjmuje, że czynów tych dokonał wspólnie i w porozumieniu z A. S. (1), M. G. (1), P. O. (1) i R. K. (1) oraz przyjmuje, że czynów tych dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności w wymiarze powyżej 6 miesięcy za umyślne przestępstwa podobne, będąc skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 28 sierpnia 2007 r. w sprawie XVI K 331/07 za czyn z art.286 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 27 kwietnia 2010 r. do 27 października 2010 r. oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 13 września 2007r. w sprawie IV K 628/07 za czyn z art.286 § 1 kk w zw. z art.12 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 10 września 2009 r. do 27 kwietnia 2010 r. i od 27 października 2009 r. do 12 marca 2011 r., objętych następnie wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 22 stycznia 2016 r. w sprawie II K 168/15, którym wymierzono mu karę łączną 5 lat pozbawienia wolności i przyjmuje, że czyny te stanowią ciąg przestępstw, przy czym czyn z punktu XXIV wyczerpuje znamiona przestępstwa przestępstwa z art. 13 § 2 kk w związku z art. 279 § 1 kk w związku z art. 64 § 1 kk, zaś czyn z punktu XXV wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i art.33 § 2 i 3 kk wymierza mu karę 2 (dwa) lata pozbawienia wolności oraz 40 (czterdzieści) stawek dziennych grzywny, przyjmując, że wysokość jednej stawki wynosi 20 (dwadzieścia) złotych;

13. Oskarżonego P. S. uznaje za winnego dokonania czynu opisanego w punkcie XXVI części wstępnej wyroku, przyjmując, że czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności w wymiarze powyżej 6 miesięcy za umyślne przestępstwa podobne, będąc skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 28 sierpnia 2007 r. w sprawie XVI K 331/07 za czyn z art.286 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 27 kwietnia 2010 r. do 27 października 2010 r. oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 13 września 2007r. w sprawie IV K 628/07 za czyn z art.286 § 1 kk w zw. z art.12 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 10 września 2009 r. do 27 kwietnia 2010 r. i od 27 października 2009 r. do 12 marca 2011 r., objętych następnie wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 22 stycznia 2016 r. w sprawie II K 168/15, którym wymierzono mu karę łączną 5 lat pozbawienia wolności i przyjmując, że wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 230 § 1 kk i art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 i art. 12 kk w zw. z art.64 § 1 kk, za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i art.33 § 2 i 3 kk wymierza mu karę 1 (jeden) rok pozbawienia wolności oraz 10 (dziesięć) stawek dziennych grzywny, przyjmując, że wysokość jednej stawki wynosi 20 (dwadzieścia) złotych;

14. Na podstawie art. 86 § 1 i 2 kk i art.91 § 2 kk łączy orzeczone wyżej wobec oskarżonego P. S. kary pozbawienia wolności i grzywny wymierzając mu karę łączną 2 (dwa) lata pozbawienia wolności oraz karę łączną 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, przyjmując, że wysokość jednej stawki wynosi 20 (dwadzieścia) złotych;

15. Na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu P. O. (1) na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 1 marca 2013 roku, godz.9.00 do 13 maja 2014 roku;

16. Na podstawie art.46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonych obowiązek naprawienia szkody:

- od oskarżonego R. K. (1) kwotę 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Z. G. (2),

- od oskarżonych R. K. (1) i P. O. (1)

kwoty po 750 (siedemset pięćdziesiąt) złotych na rzecz M. i

Z. M. (1)

- od oskarżonych R. K. (1) i P. O. (1)

kwoty po 400 (czteryście) złotych na rzecz Parafii Rzymskokatolickiej
pod wezwaniem(...) P. i P. (...)

- od oskarżonego R. K. (1) kwotę 500 (pięćset) złotych i od
oskarżonych P. O. (1) i P. S. kwoty

po 750 (siedemset pięćdziesiąt) złotych na rzecz K. K. (2);

- od oskarżonego P. O. (1) kwotę 12.000 (dwanaście tysięcy)
złotych na rzecz K. K. (2) i M. K.

- od oskarżonego P. O. (1) kwotę 5.000 (pięć tysięcy) złotych
na rzecz Z. B. (2),

- od oskarżonego P. S. kwotę 4.000 (cztery
tysiące) złotych na rzecz M. T.;

17. Na podstawie art.44 § 2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych zdeponowanych w Sądzie Okręgowym w Częstochowie za numerem Drz (...), a opisanych w wykazie dowodów rzeczowych na kartach 4.276-4.279 akt sprawy: poz. 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 22, 39, 40, 41;

18. Na podstawie art.230 § 2 kpk nakazuje zwrócić dowody rzeczowe zdeponowane w Sądzie Okręgowym w Częstochowie za numerem Drz (...), a opisane w wykazie dowodów rzeczowych na karcie 4.276-4.279 akt sprawy:

- poz. 52 i 56 - oskarżonemu P. O. (1),

- poz. 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49 – oskarżonemu P.

S.;

19. Na podstawie art.231 § 1 kpk nakazuje złożyć do depozytu sądowego dowody rzeczowe zdeponowane w Sądzie Okręgowym w Częstochowie za numerem Drz (...), a opisane w wykazie dowodów rzeczowych na karcie 4.276-4.279 akt sprawy – poz. 3 i 4;

20. Na mocy art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze oraz § 14 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 5 i § 16 przepisów Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądza od Skarbu

Państwa na rzecz:

a) adw. K. H. kwotę 3.394,80 (trzy tysiące trzysta dziewięćdziesiąt cztery złote osiemdziesiąt groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu R. K. (1) z urzędu,

b) adw. A. J. kwotę 2.656,80 (dwa tysiące sześćset pięćdziesiąt sześć złotych osiemdziesiąt groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu P. O. (1) z urzędu,

c) adw. G. P. kwotę 3.763,80 (trzy tysiące siedemset sześćdziesiąt trzy złote osiemdziesiąt groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu P. S. z urzędu,

które to kwoty zawierają należny podatek VAT;

21. Zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty:

- od R. K. (1) kwotę 2.400 (dwa tysiące czterysta) złotych;

- od P. O. (1) kwotę 800 (osiemset) złotych

- od P. S. kwotę 500 (pięćset) złotych

i zwalnia ich od ponoszenia wydatków, przejmując je na rachunek

Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 3/15

UZASADNIENIE

R. K. (1) pseudonim (...) jest osobą wielokrotnie karaną i znaną w środowisku przestępczym C.. Wraz z kolegami, w tym M. G. (1), organizował proceder wyłudzenia kredytów bankowych na zakup towarów przemysłowych przy wykorzystaniu podstawionych przypadkowych osób, tzw. „słupów”. Towary te następnie sprawcy sprzedawali, a pieniędzmi dzielili się, przy czym o zasadach podziału decydował R. K. (1).

(wyj. osk. P. S. –t.V k.829-831, zezn.św.M. G. t.V k.821-823, k.832-834, t.XXIX k.5586-5591).

Następnie R. K. (1) z M. G. (1) postanowili zarobkować poprzez dokonywanie włamań i kradzieży do domów prywatnych oraz plebanii kościelnych przy wykorzystaniu innych osób, szczególnie osób wcześniej za takie przestępstwa karanych. Opracowali mechanizm działania polegający na ustaleniu przez R. K. (1), gdzie można znaleźć mienie warte kradzieży, np. złotą biżuterię, a następnie wysłaniu w to miejsce bezpośrednich sprawców, którzy dokonywali włamań lub kradzieży, po czym skradzione rzeczy oddawali w/w, otrzymując niewielkie wynagrodzenie. Nie zawsze jednak skradzione mienie trafiało do w/w, bowiem współsprawcy ukrywali fakt przywłaszczenia. Czasem zarówno R. K. (1), jak i M. G. (1) sami brali udział w przestępstwie.

(zezn.św. M. G. –t.V k.821-823, k.832-834, t.XXIX k.5586-5591, zezn.św. A. S. t.XXXI k.5883-5884).

We wrześniu 2012 roku R. K. (1) powziął informację, iż A. O. (1) zamieszkała w C. przy ulicy (...) posiada złotą biżuterię, którą chce sprzedać. W celu sprawdzenia powyższej informacji oskarżony w dniu 11 września 2012 roku pojechał wraz ze S. Z. (1) do C.. Na miejscu ten ostatni udał się do domu jednorodzinnej A. O. (1) z zapytaniem, czy posiada złoto na sprzedaż. Kobieta potwierdziła i zaprosiła go do środka, po czym pokazała posiadaną biżuterię, którą jak mu powiedziała chce sprzedać, gdyż potrzebuje pieniędzy z uwagi na wesele wnuczki, które miało się odbyć w najbliższą sobotę, 15 września 2012 roku. Po obejrzeniu kosztowności mężczyzna poprosił ją o przyniesienie popielniczki i zapalek.

Kiedy kobieta poszła po powyższe rzeczy do kuchni, sprawca wyjął biżuterię znajdującą się w woreczku i schował do kieszeni złote wyroby w postaci dwóch łańcuszków, dwóch pierścionków i dwóch bransoletek o wartości 6.000 złotych. Po jej powrocie zapalił papierosa i oświadczył, że jest zainteresowany zakupem biżuterii, ale musi pojechać po pieniądze, po czym wyszedł. Wrócił do R. K. (1), któremu nie przyznał się do zaboru biżuterii, lecz powiedział, że A. O. (1) faktycznie posiada złoto i że w najbliższy weekend nikogo nie będzie w domu, gdyż będzie ona na weselu wnuczki.

A. O. (1) rozpoznała na zdjęciu S. Z. (1) jako sprawcę kradzieży biżuterii.

W nocy z 15 na 16 września 2012 roku R. K. (1) wraz z S. Z. (1), K. J. (1) pseudonim (...) i A. B. (1) pseudonim (...) pojechali samochodem do C. z zamiarem kradzieży biżuterii z domu w/w. Ekspedycję na włamanie zorganizował R. K. (1). Zaparkowali samochód niedaleko cmentarza. R. K. (1) i S. Z. (1) upewnili się, że w domu nikogo nie ma, po czym K. J. (1) i A. B. (1) po uprzednim wyłamaniu rygli w oknie domu A. O. (1), weszli do środka. Przeszukawszy dom i nie znalazłszy biżuterii, wrócili do czekających na nich w samochodzie kolegów, po czym wszyscy razem wrócili do C..

(wyjaśnienia R. K. t. XII k. 2214-2219, t. XVI k. 3137-3141, t. XIX k. 3744-3745, t. XXI k. 4128-4129, t. XXVIII k. 5440-5442, t. XXIX k. 5461-5463; zeznania: A. O. t. XIII k. 2470-2472, 2504-2505, 2487-2489, t. XXVIII k. 5371-5372, S. O. t. XXVIII k. 5372, S. Z. t. XIII k. 2482-2483, 2533-2536, 2538-2539, t. XIV k. 2668-2670, t. XIX k. 3766, t. XXVII k. 5242, t. XXIX k. 5644, K. J. t. XIII k. 2555-2556, 2557-2558, t. XIV k. 2664-2666, t. XIX k. 3722-3723, t. XXX k. 5717-5719, A. B. t. XIII k. 2547-2548, 2550-2551, t. XX k. 3854, t. XXVII k. 5243, t. XXIX k. 5643, t. XXXI k. 5947-5948, S. O. t. XIII k. 2507-2508, t. XXVIII k. 5372, M. G. t. V k. 821-823, 832-834, t. VI k. 1104-1107, t. XVI k. 3001-3002, 3011-3013, t. XIX k. 3733-3735, t. XXVII k. 5238-5242, t. XXIX k. 5586-5592, protokół okazania t. XIII k. 2467-2469, prot. oględzin t. XIII k. 2492-2494, prot. eksperymentu t. XIII k. 2533-2536)

R. K. (1) wraz ze S. Z. (1), K. J. (1) i A. B. (1) w dniu 18 września 2012 roku postanowili dokonać kolejnej kradzieży złotej biżuterii, tym razem na szkodę T. i Z. B. (1) zamieszkałych przy ulicy (...) w K.. W dzień, kiedy doszło do zdarzenia, w domu przebywali pokrzywdzeni T. i Z. B. (1) oraz ich synowa A. B. (3). Dzień wcześniej R. K. (1) i S. Z. (1) upewnili się, że T. B. (1) handluje złotem i postanowili okraść ją z biżuterii udając, iż są zainteresowani jej zakupem. Około godziny 7.15 do domu pokrzywdzonych udał się jako pierwszy A. B. (1). Drzwi otworzyła mu T. B. (1), której oznajmił, iż chciałby zakupić złoty łańcuszek. Pokrzywdzona wpuściła go na ganek, a sama udała się do domu po saszetkę, w której znajdowały się złote łańcuszki oraz portfelik z medalikami i przywieszkami - wszystko o łącznej wartości 4.000 złotych. Wróciwszy, pokazała mu zawartość saszetki. W trakcie oglądania biżuterii A. B. (1) zadzwonił do pozostałych sprawców, przekazując im, ile osób jest w domu. Po chwili do ganku wszedł K. J. (1), a S. Z. (1) pozostał na zewnątrz domu. K. J. (1) po wejściu do środka chwycił łańcuszki oraz portfel kobiety i próbował uciekać. Wówczas pokrzywdzona zaczęła wzywać pomocy, blokując jednocześnie nogą drzwi i próbując odebrać sprawcy zabrane przedmioty. Z pomocą pokrzywdzonej przybiegł mąż oraz synowa. W wyniku ich szarpaniny z K. J. (1), sprawca wypuścił biżuterię i wyrwawszy się trzymającym go kobietom, zaczął uciekać. S. Z. (1), widząc co się dzieje, jako pierwszy uciekł z posesji pokrzywdzonych. Z. B. (1) próbował zatrzymać A. B. (1), lecz także i jemu udało się wyrwać i uciec. Za sprawcami w pościg ruszyła A. B. (3). Przez cały ten czas R. K. (1) siedział w samochodzie i kiedy S. Z. (1) dobiegł do niego, razem szybko odjechali z miejsca przestępstwa, a pozostali dwaj sprawcy uciekli na pobliskie pola. Po K. J. (1) i A. B. (1) na polecenie R. K. (1) pojechał samochodem jego kolega, M. G. (1), który przywiózł ich do C.. Z. B. (1) rozpoznał na zdjęciu A. B. (1) jako jednego ze sprawców.

(wyjaśnienia R. K. t. XII k. 2214-2219, 2234, t. XVI k. 3137-3141, t. XIX k. 3744-3745, t. XXI k. 4128-4129, t. XXVIII k. 5440-5442, t. XXIX k. 5461-5463; zeznania: M. G. t. XVI k. 3011-3013, t. XIX k. 3733-3735, t. XXVII k. 5238-5242, t. XXIX k. 5586-5592, S. Z. t. XIII k. 2482-2483, 2533-2536, 2538-2539, t. XIV k. 2668-2670, t. XIX k. 3766, t. XXVII k. 5242, t. XXIX k. 5644, K. J. t. XIII k. 2555-2556, 2557-2558, t. XIV k. 2664-2666, t. XIX k. 3722-3723, t. XXX k. 5717-5719, A. B. t. XIII k. 2547-2548, 2550-2551, t. XX k. 3854, t. XXVII k. 5243, t. XXIX k. 5643, t. XXXI k. 5947-5948, T. B. t. XIII k. 2407-2409, t. XXVIII k. 5369, Z. B. t. XIII k. 2410-2411, t. XXVIII k. 5295-5296, A. B. t. XIII k. 2415-2416, t. XXVIII k. 5295; protokół oględzin miejsca t. XIII k. 2405-2406; protokół okazania t. XIII k. 2568-2569)

R. K. (1) wraz z M. G. (1), posługującym się pseudonimami (...), (...), (...), postanowili okraść handlującą złotem Z. G. (2), zamieszkałą w M. przy ulicy (...). W dniu 28 grudnia 2012 roku udali się samochodem do M. celem rozpoznania. Kiedy przyjechali około godziny 9.00 na miejsce, R. K. (1) pozostał w samochodzie, a M. G. (1) udał się do domu Z. G. (2), którą poinformował, iż jest zainteresowany zakupem złotego łańcuszka. Właścicielka zaprosiła go do środka, gdzie pokazała mu posiadaną przez siebie biżuterię. Sprawca, obejrzawszy kosztowności powiedział, iż przyjedzie później z dziewczyną i wtedy dokonają zakupu, po czym wrócił do czekającego w samochodzie kolegi. Około godz. 12.00 ponownie udał się do pokrzywdzonej, która zaprosiła go do środka i przyniósłszy złotą biżuterię składającą się z 10 łańcuszków przypiętych agrafkami do materiału oraz 5 par kolczyków przechowywanych w szmacianej saszetce, rozłożyła ją na stole w kuchni. Biżuteria była warta 20.000 złotych. Po chwili M. G. (1) złapał jedną ręką rozłożony materiał z biżuterią, a drugą ręką chwycił z parapetu kuchennego okna saszetkę z pieniędzmi w różnych nominałach w łącznej kwocie 1.000 złotych, po czym wybiegłszy z domu, udał się wprost do czekającego na niego R. K. (1), po czym obydwaj odjechali. Po drodze ustalili, iż sprzedają biżuterii zajmie się oskarżony. Po sprzedaży złota R. K. (1) przekazał koledze kwotę 4.000 złotych.

(wyjaśnienia R. K. t. XII k. 2214-2219, 2234, t. XVI k. 3137-3141, t. XIX k. 3744-3745, t. XXI k. 4128-4129, t. XXVIII k. 5440-5442, t. XXIX k. 5461-5463, zeznania: M. G. t. V k. 821-823, 832-834, t. VI k. 1104-1107, t. X k. 1803-1807, 1809-1810, t. XVI k. 3001-3002, 3011-3013, t. XIX k. 3733-3735, t. XXVII k. 5238-5242, t. XXIX k. 5586-5592, Z. G. t. X k. 1840-1842, t. XXVIII k. 5370, prot. eksperymentu t.X k.1809-1810, t.XVI k.3135-3136, t.XVI k.3152-3154).

W styczniu 2013 roku R. K. (1) wraz z M. G. (1) pojechali do O. w celu ustalenia możliwości napadu na właściciela kantoru, który według wiedzy R. K. (1), miał prznosić codziennie w torbie walutę z pracy do domu i z powrotem, trudniąc się jej wymianą, także w miejscu zamieszkania. W dniu 25 stycznia 2013 roku M. G. (1) wraz z P. O. (1) na zlecenie R. K. (1) udali się do O.. Ponieważ nie udało im się spotkać R. P. (1) wieczorem w jego domu, postanowili poczekać do następnego dnia i okraść go, kiedy będzie szedł rano do pracy. W dniu 26 stycznia 2013 roku o godz. 8.45 R. P. (1) wyszedł ze swego domu przy ul. (...) i udał się do pracy w kierunku ul. (...). M. G. (1) i P. O. (1) znali trasę, jaką pokrzywdzony przemierzał w drodze do pracy, dlatego też czekali na niego w samochodzie przy ul. (...). Widząc nadchodzącego mężczyznę P. O. (1) wysiadł z auta i zaczął iść w jego kierunku drugą stroną ulicy, a M. G. (1) odjechał na umówione miejsce. Oskarżony, zbliżając się do pokrzywdzonego, nagle skręcił w jego kierunku, podszedł do niego i popchnął go z taką siłą, iż ten przewrócił się na metalowe ogrodzenie najbliższej posesji i nie był w stanie się bronić. Napastnik wyrwał z jego ręki torbę, po czym uciekł w kierunku samochodu, w którym czekał na niego M. G. (1). W samochodzie okazało się, iż skradziona torba nie zawiera żadnych pieniędzy, tylko pustą skóropodobną saszetkę oraz drugie śniadanie w postaci kanapki i banana, wszystko o łącznej wartości 30 złotych. W drodze powrotnej do C. P. O. (1) wyrzucił przez okno samochodu zabrane pokrzywdzonemu rzeczy.

(wyjaśnienia R. K. t. XII k. 2214-2219, 2234, t. XVI k. 3137-3141, t. XIX k. 3744-3745, t. XXI k. 4128-4129, t. XXVIII k. 5440-5442, t. XXIX k. 5461-5463, P. O. t. V k. 932-933, t. VII k. 1235-1244, 1363-1364, t. VIII k. 1446-1447, t. XIV k. 3066-3070, t. XIX k. 3752-3753, t. XXIX k. 5529-5532, P. S. (1)t. IX k. 1625-1627, t. XIX k. 3724-3726, t. XXIX k. 5463-5466; zeznania: R. P. t. VII k. 1280-1283, t. XXVIII k. 5297-5298, R. P. t. VII k. 1286-1287, 1297, t. XXVIII k. 5296-5297, M. G. t. V k. 832-834, t. VI k. 1056-1057, 1191-1197, t. VII k. 1363-1364, t. X k. 1803- (...), t. XVI k. 3011-3013, t. XIX k. 3733-3735, t. XXVII k. 5238-5242, t. XXIX k. 5586-5592, protokół oględzin miejsca t. VII k. 1289-1292)

R. K. (1) zlecił nadto M. G. (1) i P. O. (1) dokonanie włamania do domu w miejscowości B. pod C. przy ul. (...), należącego do M. i Z. M. (1). W domu pokrzywdzonych według R. K. miały znajdować się wartościowe rzeczy, w tym biżuteria z diamentami.

W dniu 26 stycznia 2013 roku o godz. 15.20 państwo M. zamknęli dom i pojechali samochodem do K., w odwiedziny do swojej córki, od której wrócili około godz.1.00 w nocy dnia następnego.

Wieczorem w dniu 26 stycznia 2013 roku M. G. (1) i P. O. (1) spotkali się w pobliżu siedziby Straży Pożarnej w B., skąd udali się na posesję przy ul. (...) samochodem marki (...), który prowadził M. G. (1). Weszli na podwórko i P. O. (1)

wypchnąwszy okno, dostał się przez nie do wnętrza domu, po czym otworzył wspólnikowi drzwi wejściowe. M. G. (1) wszedł do środka i poszedł przeszukać dom na górze, a współsprawca przeszukiwał parter budynku. W wyniku swych działań znaleźli i zabrali następujące rzeczy należące do pokrzywdzonych: laptop F. (...) wraz z torbą, trzy telefony komórkowe marki N., modem internetowy H., dysk zewnętrzny marki S., dwa złote łańcuszki oraz 5 sztuk pendrivów, srebrną łyżeczkę i 1 litr wódki marki „(...)”czyli mienie o łącznej wartości 2.500 złotych.

(prot. oględzin t.V k.948-949, wyjaśnienia: R. K. t. XII k. 2214-2219, 2234, t. XVI k. 3137-3141, t. XIX k. 3744-3745, t. XXI k. 4128-4129, t. XXVIII k. 5440-5442, t. XXIX k. 5461-5463, P. O. t. V k. 932-933, t. VII k. 1235-1244, 1363-1364, t. VIII k. 1446-1447, t. XIX k. 3752-3753, t. XXIX k. 5529-5532; zeznania: M. G. t. V k. 821-823, 832-834, t. VI k. 1056-1057, 1058-1059, 1105-1106, 1191-1197, t. VII k. 1363-1364, t. XVI k. 3001-3002, 3011-3013, t. XIX k. 3733-3735, t. XXVII k. 5238-5242, t. XXIX k. 5586-5592, M. M. t. V k. 943-945, t. XXVIII k. 5373-5374, Z. M. t. V k. 950-951, 957-958, t. XXVIII k. 5374, prot. konfrontacji t.VII k.1368-1369)

R. K. (1) poinformował M. G. (1), P. O. (1) i A. S. (1) pseudonim (...) o możliwości dokonywania włamań do budynków plebanii kościelnych w C. i okolicach, gdzie miały się znajdować pieniądze i inne wartościowe rzeczy.

Pierwszą plebanią, którą w okresie od 30 stycznia 2013 roku do 1 lutego 2013 roku wybrał w/w, była plebania K. pod wezwaniem Ś. P. i P. w miejscowości R. przy ul. (...). Miały się tam znajdować wartościowe rzeczy.

Oskarżony pokazał M. G. (1) usytuowanie plebanii. Na jego polecenie P. O. (1) oraz A. S. (1) w dniu 1 lutego 2013 roku, około godz. 16.00 pojechali samochodem do R. Zaparkowawszy w odległości mniej więcej 500 metrów od plebani, podeszli pod budynek i ukryli się w krzakach w oczekiwaniu, aż ksiądz K. M. (1) wyjdzie odprawiać mszę świętą. Około godz. 16.55 ksiądz udał się do K..

Gdy msza się rozpoczęła, o godz.17.05 sprawcy podeszli do okna kancelarii i metalowym prętem wybili szybę, powodując tym zachowaniem straty w wysokości 500 złotych. Po wejściu do środka zabrali znajdujące się pod księgą na biurku pieniądze w kwocie 2.000 złotych. Po wyjściu z budynku udali się do samochodu i odjechali. Pieniędźmi tymi sprawcy podzielili się powiadamiając M. G. (1), że na terenie plebanii niczego nie znaleźli.

(wyjaśnienia: R. K. t. XII k. 2214-2219, 2234, t. XVI k. 3137-3141, t. XIX k. 3744-3745, t. XXI k. 4128-4129, t. XXVIII k. 5440-5442, t. XXIX k. 5461-5463, P. O. t. V k. 932-933, t. VI k. 1052-1052a, 1117-1120, 1143-1144, t. VII k. 1235-1244, 1363-1364, 1365-1366, t. VIII k. 1446-1447, t. XVI k. 3066-3070, t. XIX k. 3752-3753, t. XXIX k. 5529-5532, P. S. (1) t. V k. 829-831, t. XXIX k. 5463-5466; zeznania M. G. t. XVI k. 3011-3014, t. XIX k. 3733-3735, t. XXVII k. 5238-5542, t. XXIX k. 5586-5592, A. S. t. VIII k. 1455-1456, t. IX k. 1630-1631, t. XIX k. 3759-3760, t. XXVIII k. 5290-5292, t. XXIX k. 5615, t. XXXI k. 5583-5584, K. M. t. V k. 972-974, t. XXVIII k. 5294; protokół oględzin miejsca t. V k. 977-979)

W dniu 8 lutego 2013 roku R. K. (1) wraz z M. G. (1) i M. M. (2) przyjechali pod dom K. B. (1) w W. 65A. R. K. (1) poinformował kolegów, iż pokrzywdzony handluje złotem i że udając potencjalnych nabywców biżuterii, dokonają jej kradzieży. W skrzynce z licznikiem energii elektrycznej znajdującej się na posesji znaleźli numer telefonu do właściciela. Oskarżony o godz.12.14 zadzwonił do K. B. (1), który w tamtym momencie przebywał w swoim mieszkaniu na Osiedlu (...) w B. i poinformował go, iż jest zainteresowany kupnem wyrobów jubilerskich. Mężczyźni umówili się na popołudnie tego samego dnia w jego domu w W.. Pokrzywdzony do domu w W. przyjechał około godz.15.00. Około godz.17.00 K. B. (1) zauważył, iż pod domem stoi samochód. Wyszedł na plac i podszedł do bramy. Wówczas z samochodu wysiedli M. G. (1) i M. M. (4), a R. K. (1) pozostał w pojeździe z włączonym silnikiem. Mężczyźni oznajmili pokrzywdzonemu, iż są zainteresowani kupnem złotego łańcuszka. Ten uwiązał biegające po podwórku psy, po czym wpuścił ich na teren posesji. Wszyscy w trójkę udali się do domu, gdzie w kuchni K. B. (1) wyjął z saszetki kilka złotych łańcuszków i pierścionków, które dał do oglądania zaproszonym do środka mężczyznom. Po obejrzeniu biżuterii, której łączna wartość wynosiła 5.000 złotych, M. G. (1) i M. M. (4) oznajmili, iż muszą przyjechać ze swoimi żonami i wtedy wybiorą konkretne wyroby. Pokrzywdzony schował biżuterię do saszetki, po czym odprowadził mężczyzn do furtki, a ci odjechali. Po godzinie ponownie oskarżony z kolegami przybyli pod dom pokrzywdzonego, tym razem ustalając, iż po wejściu do jego domu skrepują go i zabiorą saszetkę z biżuterią. M. G. (1) i M. M. (4) zostali wpuszczeni przez K. B. (1) na teren posesji i poszli za nim do domu, a R. K. (1), tak jak poprzednio, pozostał w samochodzie z

uruchomionym silnikiem. Po wejściu do domu sprawcy próbowali obezwładnić pokrzywdzonego, popychając go, by się przewrócił, jednakże zdecydowany opór mężczyzny uniemożliwił im to. W trakcie szamotaniny uznali, iż nie są w stanie obezwładnić go i dlatego też uciekli z miejsca zdarzenia, nie zabierając złotej biżuterii. Wsiadli do samochodu, w którym czekał na nich R. K. (1) i odjechali do C..

(wyjaśnienia: R. K. t. XII k. 2214-2219, 2234, t. XVI k. 3137-3141, t. XIX k. 3744-3745, t. XXI k. 4128-4129, t. XXVIII k. 5440-5442, t. XXIX k. 5461-5463; zeznania: K. B. t. X k. 1834-1837, t. XXVIII k. 5370, M. G. t. X k. 1803-1807, 1809-1810, 1818-1819, t. XVI k. 3001-3002, 3011-3013, t. XIX k. 3733-3735, t. XXVII k. 5238-5242, t. XXIX k. 5586-5592, M. M. t. X k. 1818-1819, k. 1824-1827, t. XIX k. 3763-3764, t. XXX k. 5697-5698)

Następnie R. K. (1) poinformował M. G. (1), P. O. (1), P. S. i A. S. (1), iż na plebanii K. przy ul. (...) w C. znajdują się wartościowe przedmioty i polecił im, aby włamali się na tę plebanię i zabrali z niej, co się da.

W nocy z 13 na 14 lutego 2013 roku M. G. (1), P. O. (1), P. S. oraz A. S. (1) pojechali samochodem na ul. (...), gdzie P. S. zaparkował auto na parkingu marketu S.. Pozostała trójka udała się na teren plebanii, gdzie P. O. (1) z A. S. (1) wybili szybę w oknie plebani, po czym wraz z M. G. (1) weszli do wnętrza budynku. Następnie zabrali z niego na szkodę księdza wikariusza K. K. (2) należący do niego telewizor marki LG o wartości 2.000 złotych, pieniądze w kwocie 500 złotych oraz kluczyk od samochodu osobowego marki V. (...) o nr rej. (...). Łącznie spowodowali stratę w wysokości 2.500 złotych na szkodę w/w. Zabrane przedmioty zapakowali do samochodu, po czym odjechali autem kierowanym przez P. S..

(wyjaśnienia: R. K. t. XII k. 2214-2219, 2234, t. XVI k. 3137-3141, t. XIX k. 3744-3745, t. XXI k. 4128-4129, t. XXIX k. 5461-5463, P. O. t. V k. 932-933, t. VI k. 1052-1052a, 1117-1120, 1143-1144, t. VII k. 1235-1244, 1359-1360, 1363-1364, 1365-1366, t. VIII k. 1446-1447, t. XVI k. 3066-3070, t. XIX k. 3752-3753, t. XXIX k. 5529-5532, P. S. (1) t. VI k. 1063-1064, 1108-1112, 1162-1163, t. VII k. 1338-1342, 1359-1360, 1368-1369, t. IX k. 1625-1627, t. XIX k. 3724-3726, t. XXIX k. 5463-5466; zeznania: M. G. t. XVI k. 3011-3013, t. XIX k. 3733-3735, t. XXVII k. 5237-5242, A. S. t. VIII k. 1455-1456, t. IX k. 1630-1631, t. XIX k. 3759-3760, t. XXVIII k. 5290-5292, t. XXIX k. 5615, t. XXXI k. 5883-5584, K. K. t. VI k. 1032-1033, 1039-1040, k.1185-1186, t. XXVIII k. 5293-5294, protokół oględzin miejsca t. VI k. 1029-1031, protokół oględzin rzeczy t. VI k. 1070-1075, prot. konfrontacji – t.VII k.1359-1360).

W dniu 16 lutego 2013 roku około godz. 18.00 P. O. (1) i A. S. (1), wykorzystując skradziony w nocy z 13 na 14 lutego 2013 roku kluczyk od samochodu osobowego, dokonali kradzieży zaparkowanego na terenie plebanii auta V. (...) o nr rej.(...)o wartości 24.000 złotych na szkodę K. K. (2) i jego ojca M. K.. Pojazd ten następnie obaj sprzedali swojemu znajomemu D. W. (1) za kwotę 2.000 złotych. Pieniądze te w/w przekazywał w ratach A. S. (1), a ten podzielił się nimi z P. O. (1).

(wyjaśnienia: R. K. t. XII k. 2214-2219, 2234, t. XVI k. 3137-3141, t. XIX k. 3744-3745, t. XXI k. 4128-4129, t. XXVIII k. 5440-5442, t. XXIX k. 5461-5463, P. O. t. V k. 932-933, t. VI k. 1052-1052a, 1117-1120, 1143-1144, t. VII k. 1235-1244, 1359-1360, 1363-1364, 1365-1366, t. VIII k. 1446-1447, t. XVI k. 3066-3070, 3152-3154, t. XIX k. 3752-3753, t. XXIX k. 5529-5532, P. S. (1) t. IX k. 1625-1627, t. XXIX k. 5463-5466; zeznania: K. K. t. VI k. 1032-1033, 1039-1040, t. XXVIII k. 5293-5294, A. S. t. VIII k. 1455-1456, t. IX k. 1630-1631, t. XIX k. 3759-3760, t. XXVIII k. 5290-5292, t. XXIX k. 5615, t. XXXI k. 5883-5584, D. W. t. IX k. 1658-1661, t. XXI k. 4121-4122, t. XXVII k.5243, Z. W. t. IX k. 1665-1667, t. XIX k. 3755-3756, t. XXVIII k. 5289-5290, t. XXX k. 5747, t. XXXI k. 5884; protokół oględzin miejsca t. VI k. 1043-1044, notatka urzędowa t.VI k.1037, prot. eksperymentu – t.XVI k.3152-3154)

A. G. zamieszkała w K. dorywczo zajmowała się handlem złotą biżuterią. W dniu 15 lutego 2013 roku około godz.13.00 w miejsca zamieszkania w/w pojawił się M. M. (4) twierdząc, że chce zakupić złoty łańcuszek. Przyjechał tam razem z M. G. (1) i R. K. (1), którzy wskazali mu, gdzie mieszka kobieta. Po drodze zatrzymali się przed sklepem z bronią w C. i R. K. (1) zakupił ręczny miotacz gazu, który dał M. M. (2), by w razie potrzeby posłużył się nim. Potem R. K. (1) wysiadł i czekał na nich na ulicy w K., zaś M. G. (1) podwiózł M. M. (2) pod dom pokrzywdzonej i czekał na niego w samochodzie. A. G. przyniosła kosmetyczkę ze złotą biżuterią w postaci pierścionków, bransolet i łańcuszków oraz przywieszek, w której dodatkowo znajdowały się pieniądze w kwocie 300 złotych. Wyjęła z kosmetyczki jeden

łańcuszek, pokazując go mężczyźnie. Wówczas ten wyrwał jej z ręki kosmetyczkę i uciekł na zewnątrz. Za napastnikiem wybiegli K. S., wnuczka pokrzywdzonej i zięć, którzy widzieli, że wsiada on do samochodu, kierowanego przez inną osobę, najprawdopodobniej mężczyznę, marki (...) koloru zielonego o nr rej. (...). Zięć pokrzywdzonej niezwłocznie zawiadomił o zdarzeniu Policję. Policjanci patrolujący okolicę zauważyli taki pojazd we W. i zatrzymali go. Autem jechali M. G. (1) i M. M. (4), którzy zostali zatrzymani. Pod siedzeniem pasażera znaleziono gąbkę z 16 złotymi pierścionkami. W trakcie przeszukania osoby M. G. (1) policjanci znaleźli dwa złote łańcuszki z przywieszkami oraz pieniądze w kwocie 210 złotych, zaś u M. M. (2) złoty łańcuszek z medalikiem, ręczny miotacz gazu oraz pieniądze w kwocie 240 złotych. Podczas czynności zatrzymania M. M. (4) wsunął do kieszeni fotela kierowcy złoty pierścionek, który również zabezpieczono. R. K. (1) nie wsiadł do samochodu, zaś M. G. (1) powiadomił go telefonicznie, że wracają do C.. A. G. rozpoznała podczas okazania M. M. (2) jako sprawcę, podobnie jak K. S.. Łączna wartość skradzionej biżuterii to 18.589 złotych. Córka pokrzywdzonej M. S. rozpoznała całą złotą biżuterię skradzioną matce.

(wyj. R. K. t. XII k. 2214-2219, 2234, t. XVI k. 3137-3141, t. XIX k. 3744-3745, t. XXI k. 4128-4129, t. XXVIII k. 5440-5442, t. XXIX k. 5461-5463, P. S. (1) – t.V k.829-830, t. IX k. 1625-1627; zeznania K. J. t. XIV k. 2664-2666, M. G. t. V k. 821-823, t. VI k. 1191-1197, t. X k. 1803-1807, 1822-1823, t. XVI k. 3011-3013, t. XIX k. 3733-3735, t. XXVII k. 5237-5242, t. XXIX k. 5586-5592, M. M. t. IX k. 1797-1800, t. X k. 1814-1817, 1824-1827, t. XVIII k. 3457-3458, t. XIX k. 3763-3764, t. XXX k. 5697-5698, zezn.św. A. G. - t.IX ,k.1728-1731, notatka urzędowa –t.IX k.1725, 1726, prot. zatrzymania –t.IX k.1734, 1735, prot. przeszukania – t.IX k.1737-1742, 1749-1751, prot. zatrzymania t.IX k.1743-1745, prot. oględzin t.IX k.1752-1753, zezn.św. M. G. t.IX k.1746-1748, 5369-5370, konfrontacji t.X k.1818-1820, prot. oględzin t.X k.1882-1886, wycena t.XI k2027-2041, prot. okazania t.XVI k.3108-3109, t.XIX k.3671-3672, prot. eksperymentu –t.XVI k.3152-3154).

Kolejną parafią, którą wybrali M. G. (1) i R. K. (1), była Parafia pod wezwaniem(...)w C. przy ul. (...). Jej usytuowanie M. G. (1) pokazał P. O. (1). Ten wraz z A. S. (1) podjął obserwację obiektu w dniu 20 lutego 2013 roku, jednak doszli do wniosku, iż muszą przyjechać ponownie w nocy. Około godz.3.00 pojechali tam P. O. (1), A. S. (1) i P. S. samochodem marki (...), którym dysponował P. S.. P. O. (1) i A. S. (1) włamali do pomieszczenia zakrystii. Weszli do wnętrza po wyważeniu drzwi wejściowych przez oderwanie listwy metalowa łyżką i wybicie szyby na wysokości zamka. P. S. czekał w aucie. Nie znaleźli jednak żadnych wartościowych przedmiotów. Jak stwierdził ksiądz proboszcz A. S. (3), nic nie zginęło, choć były tam wartościowe rzeczy w postaci aparatury audiowizualnej i naczyń liturgicznych oraz pieniędzy ukrytych w sejfie, którego sprawcy nie znaleźli. Na okazanych zdjęciach ksiądz oraz kościelny H. D. rozpoznali A. S. (1) jako mężczyznę kręcącego się po terenie posesji dzień wcześniej.

(notatka urzędowa –t.VI k.1006-1007, prot. oględzin t.VI k.1009-1010, wyjaśnienia: R. K. t. XII k. 2214-2219, 2234, t. XVI k. 3137-3141, t. XIX k. 3744-3745, t. XXI k. 4128-4129, t. XXVIII k. 5440-5442, t. XXIX k. 5461-5463, P. S. (1) t. VI k. 1063-1064, 1108-1112, 1162-1163, t. VII k. 1338-1342, 1359-1360, 1368-1369, t. XIX k. 3724-3726, P. O. t. V k. 932-933, t. VI k. 1052-1052a, 1117-1120, 1143-1144, t. VII k. 1235-1244, 1359-1360, 1363-1364, 1365-1366, t. VIII k. 1446-1447, t. XIX k. 3752-3753, t. XXIX k. 5529-5532; zeznania: M. G. t. V k. 821-823, 832-834, t. VI k. 1104-1107, 1191-1197, t. XVI k. 3001-3002, 3011-3013, t. XIX k. 3733-3735, t. XXVII k. 5237-5242, t. XXIX k. 5586-5592, A. S. t. IX k. 1630-1631, t. XIX k. 3759-3760, t. XXVIII k. 5290-5292, t. XXIX k. 5615, t. XXXI k. 5883-5584, zezn.św.A. S. t.VI k.1076-1077, k.1182-1184, t.XXVIII k.5294, prot. okazania t.VI k.1020-1024, t.XIX k.3673-3674).

W dniu 28 lutego 2013 roku rano ksiądz proboszcz Parafii Świętego R. K. (4) przy ul. (...) w C., A. B. (5) stwierdził nieudaną próbę włamania do budynku plebanii. Sprawcy wybili okno piwniczne. Wcześniej w nocy na posesję tę przyjechali P. O. (1) i A. S. (1). Plebanię tę wskazali im M. G. (1) i R. K. (1), twierdząc, że mogą tam być klasery ze złotymi monetami. Wówczas P. O. (1) wybił łomem metalowym okno do piwnicy, lecz nie weszli do środka, bo zostali spłoszeni przez nadchodzącego księdza.

(notatka urzędowa –t.V k.836-837, prot. oględzin –k.875-878, zezn.św. A. B. – t.V k.878-879, t.XXVIII k.5295, wyjaśnienia: R. K. t. XII k. 2214-2219, 2234, t. XVI k. 3137-3141, t. XIX k. 3744-3745, t. XXI k. 4128-4129, t. XXVIII k. 5440-5442, t. XXIX k. 5461-5463, P. O. t. V k. 932-933, t. VI k. 1052-1052a, 1117-1120, 1143-1144, t. VII k. 1235-1244, 1359-1360, 1363-1364, 1365-1366, t. VIII k. 1446-1447, t. XVI k. 3066-3070, t. XIX k. 3752-3753, t. XXIX k. 5529-5532;

zeznania: M. G. t. V k. 821-823, 832-834, t. VI k. 1104-1107, 1191-1197, t. XVI k. 3001-3002, 3011-3013, t. XIX k. 3733-3735, t. XXVII k. 5237-5242, t. XXIX k. 5586-5592).

W dniu 28 lutego 2013 roku w godzinach popołudniowych funkcjonariusze II Komisariatu Policji w C. podjęli obserwację plebanii na ul. (...) z kilku punktów obserwacyjnych. Około godz.16.30 zauważyli zbliżający się samochód marki (...). Nadto około godz.17.20 do tej posesji zbliżył się mężczyzna rozglądający się wokół. Zadzwoił domofonem na plebanię, a gdy nikt nie zareagował, obszedł budynek dookoła i przez otwarte okno do piwnicy wszedł do wewnątrz. Gdy policjanci weszli na plebanię, zobaczyli dwóch sprawców, z których jednego zatrzymali, a drugi zbiegł przez okno. Został następnie zatrzymany przy samochodzie marki (...), stanowiącym własność A. S. (1). Był to P. S.. Zatrzymanym wewnątrz budynku okazał się A. S. (1). W budynku znaleziono także czapkę, łom metalowy i plecak z telefonami komórkowymi. Jak ustalono, podczas zdarzenia z budynku plebanii nic nie zginęło. Do budynku przez okno piwniczne weszli P. O. (1) i A. S. (1), zaś P. S. czekał na nich przy samochodzie.

(notatka urzędowa t.V k.836-837, k.848, k.849, k.850, dokumentacja –t.V k.638-647, prot. zatrzymania –k.852-853, k. 857-861, k.897-900, 903-908, prot. przeszukania –k.863-865, k.867-870, k.919-912, t.VII k.1267-1268, prot. oględzin –k.875-878, zezn.św.A. B. –t.V k.878-879, t.XXVIII k.5295, wyjaśnienia: R. K. t. XII k. 2214-2219, 2234, t. XVI k. 3137-3141, t. XIX k. 3744-3745, t. XXI k. 4128-4129, t. XXVIII k. 5440-5442, t. XXIX k. 5461-5463, P. O. t. V k. 932-933, t. VI k. 1052-1052a, 1117-1120, 1143-1144, t. VII k. 1235-1244,1363-1364, 1365-1366, t. VIII k. 1446-1447, t. XVI k. 3066-3070, t. XIX k. 3752-3753, t. XXIX k. 5529-5532; zeznania: M. G. t. V k. 821-823, 832-834, t. VI k. 1104-1107, 1191-1197, t. XVI k. 3001-3002, 3011-3013, t. XIX k. 3733-3735, t. XXVII k. 5237-5242, t. XXIX k. 5586-5592, A. S. t. V k. 926-927, t. VI k. 1077-1078, 1113-1116, 1153-1154, t. VII k. 1365-1366, t. VIII k. 1424-1425, 1455-1456, t. IX k. 1630-1631, t. XIX k. 3759-3760, t. XXVIII k. 5290-5292, t. XXIX k. 5615, t. XXXI k. 5883-5584, umowa t.VI k.1084, prot. konfrontacji t.VII k.1359-1360).

M. G. (1) spotykał się L. B. zamieszkałą w miejscowości M. pod C.. Pozostawali w związku. Gdy rozstali się, w/w zaczął grozić kobiecie pozbawieniem życia, porwaniem i wywiezieniem za granicę do agencji towarzyskiej. Mówił też do niej, że „ją spali”. Działania te zintensyfikował szczególnie w okresie sierpień-wrzesień 20102 roku. Groźby przesyłał też w wiadomościach SMS oraz listownie. Często pojawiał się w miejscowości M. w pobliżu miejsca zamieszkania pokrzywdzonej, co widzieli członkowie jej rodziny. Postanowił nadto dokonać zniszczenia mienia jej i rodziny w postaci drewnianej stodoły, o co poprosił P. O. (1). Tenże dokonał podpalenia budynku stodoły w M. 112 w dniu 24 grudnia 2012 roku około godz.2.00 w nocy. W budynku tym były przechowywane opryskiwacz, siewnik, rozsiewacz nawozu, motocykl, meble ogrodowe, dwa silniki elektryczne, winda budowlana, sieczkarnia i styropian. Wysokość wyrządzonej szkody to 10.000 złotych. Jak ustalił biegły z zakresu pożarnictwa, najbardziej prawdopodobną przyczyną pożaru było podpalenie, a pożar nie zagrażał życiu z zdrowiu wielu osób oraz mieniu w wielkich rozmiarach.

(wyj. R. K. t. XVI k. 3137-3141, t. XIX k. 3744-3745, t. XXI k. 4128-4129, t. XXVIII k. 5440-5442, t. XXIX k. 5461-5463, P. O. t. V k. 932-933, t. VII k. 1235-1244, t. XVI k. 3066-3070, t. XIX k. 3752-3753, t. XXIX k. 5529-5532; zezn.św. M. G. t. VI k. 1056-1057, 1058-1059, 1191-1197, t. XVI k. 3011-3013, t.XIX k.3733-3734, t.XXVII k.5239, t. XXIX k. 5586-5592, zezn.św.Z. B. t.XV k.2870-2873, t.XVII k.3253-3255, t.XXVIII k.5367-5368, zezn.św.L. B.– t.XV k.2875-2876, k.2932-2933, k.2963-2965, k.2976-2979, t.XVIII k.3520-3521, t.XXVIII k.5365-5367, opinia– t.XV k.2904-2909, korespondencja t.XV k.2966-2968, k.2975, notatka urzędowa t.XVII k.3252, prot. oględzin t.XVII k.3259-3263, k.3272-3274, opinia t.XVII k.3296-3308

M. T. pozostawała w konkubinacie P. O. (1). Znała też jego kolegę P. S.. W dniu 20 maja 2013 roku zadzwonił do niej P. S., prosząc o spotkanie. Wówczas jej konkubent był tymczasowo aresztowany w sprawie sygn. akt 4 Ds. 95/13. Gdy się spotkali, mężczyzna poinformował w/w, że właśnie opuścił areszt śledczy i że jej konkubent, P. O. (1) też będzie mógł wyjść na wolność, jeśli zgromadzi ona kwotę 4.000 złotych na kaucję. Oskarżony twierdził, że ma znajomości w sądzie, prokuraturze i w urzędzie skarbowym w C. i to załatwi. M. T. miała oszczędności i przekazała w/w kwotę 4.000 złotych w dniu 27 maja 2013 roku. Potem kobieta zaczęła podejrzewać, że została oszukana i domagała się zwrotu pieniędzy, lecz oskarżony odmówił, twierdząc, że sprawa się przeciąga. P. O. (1) nie opuścił aresztu śledczego. Gdy konkubina poinformowała go na widzeniu o zaistniałej sytuacji, zdenerwował się, podejrzewając oszustwo ze strony kolegi.

(zezn.św. M. T. –t.XVIII k.3414-3416, k. zezn.św. K. J. t. XIX k. 3722-3723, t.XXX k.5639-5697, t.XXXI k.5957, wyj. osk.P. (...) t.XIX k.3724-3725).

Oskarżony P. S. w toku postępowania poddany został badaniu przez biegłych lekarzy psychiatrów. Jak wynika ze sporządzonej opinii, nie stwierdzono u niego objawów choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. W chwili czynów miał on w pełni zachowaną poczytalność.

(opinia –t.XXI k.4021-4023).

Biegli psychiatrzy zbadali również oskarżonego P. O. (1). Jak wynika z treści opinii, on również nie cierpi na schorzenia psychiczne i jest osobą w pełni poczytalną.

(opinia –t.XXI k.4130-4131).

Pokrzywdzony K. K. (2) złożył wniosek o naprawienie wyrządzonej przestępstwem szkody.

(wniosek t.XXVII k.5208, t.XXVIII k.5335, k.5393, k.5447, t.XXIX k.5536, k.5623, t.XXX k.5706).

Prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 20 maja 2014 roku w sprawie sygn. akt II K 181/13 K. J. (1) skazany został za przestępstwo usiłowania włamania do domu A. O. (1) w C. w dniu 16 września 2012 roku oraz za usiłowanie kradzieży biżuterii złotej na szkodę T. i Z. B. (1) w K. w dniu 18 września 2012 roku, zaś M. M. (4) za przestępstwo usiłowania kradzieży złotej biżuterii na szkodę K. B. (1) w W. w dniu 8 lutego 2013 roku oraz za kradzież biżuterii na szkodę A. G. w K. w dniu 15 lutego 2012 roku.

(wyrok –t.XXVI k.4910-4919).

Prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 30 maja 2016 roku w sprawie sygn. akt II K 180/13 M. G. (1) skazany został za przestępstwa pomocnictwa w kradzieży biżuterii na szkodę T. i Z. B. (1) w K., kradzieże i włamania w M., B., R., W., do plebanii na ul. (...), ul. (...), rozboju na osobie R. P. (1) i zniszczenia przez podpalenie stodoły Z. B. (2). Za te same przestępstwa skazano również A. S. (1), a nadto A. B. (1) za usiłowanie włamania do domu A. O. (1) w C. i za usiłowanie kradzieży biżuterii na szkodę T. i Z. B. (1) w K., zaś Z. W. (2) za paserstwo samochodu K. K. (2) i S. Z. (1) za kradzież i włamanie w C. oraz usiłowanie kradzieży w K.. Uniewinniono M. G. (1) od dokonania przestępstwa z art.258 § 1 kk. Nadto sąd zobowiązał M. G. (1), A. S. (1) i S. Z. (1) do naprawienia wyrządzonej szkody.

(wyrok –t.XXX k.5721-5731).

Oskarżony R. K. (1) podczas śledztwa przyznał się do dokonania zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że wraz M. G. (1) organizował proceder wyłudzenia towarów na kredyt, wykorzystując do tego celu inne osoby, które podpisywały umowy kredytowe. Przyznał, że organizowali też włamania i kradzieże. Podał, że brał udział we włamaniu w C., gdzie czekał w samochodzie razem ze S. Z. (1), zaś domu pokrzywdzonej weszli K. J. (1) i A. B. (1), ale niczego nie znaleźli. Kradzież biżuterii w M. sam zorganizował i czekał w samochodzie na M. G. (1), który okradł pokrzywdzoną. Razem sprzedali złoto i podzielili się pieniędzmi. Uczestniczył też w kradzieży w W. z M. M. (2) i M. G. (1). Zawiózł K. J. (1), A. B. (1) i S. Z. (1) do K. w celu dokonania kradzieży biżuterii. Był też w K., gdzie M. M. (4) z M. G. (1) skradli biżuterię złotą. Pokazał M. G. (1) kantor w O., gdzie pracował pokrzywdzony R. P. (1) i gdzie potem pojechali M. G. (1) z P. O. (1). O włamaniach na plebanie w R. oraz w C. przy ul. (...) dowiedział się po czasie od M. G. (1), podobnie jak o włamaniu do domu w B.. Nie kierował działaniami współsprawców; każdy działał na własną rękę. W jego ocenie, to raczej M. G. (1) organizował działania poszczególnych osób.

Potem oskarżony podał jednak szczegóły włamań na plebanie oraz dodał, że zgodnie z umową, gdyby koledzy coś tam znaleźli, to on miał się zająć sprzedażą. Potem wyjaśnił, że on zlecił włamanie na plebanie przy ul. (...), gdyż miał wiedzę, że są tam złote monety. Wiedział też o włamaniu w B..

Ostatecznie R. K. (1) złożył wniosek o wydanie wyroku bez przeprowadzania rozprawy i wymierzenie mu konkretnych kar za wszystkie przypisane czyny.

Na rozprawie przed sądem oskarżony nie przyznał się do założenia zorganizowanej grupy przestępczej i kierowania nią. Nie przyznał się do większości włamań i kradzieży, za wyjątkiem udziału w kradzieży biżuterii na szkodę Z. G. (2), usiłowania kradzieży biżuterii na szkodę K. B. (1) oraz kradzieży biżuterii na szkodę A. G.. Jak podał, nie dokonywał włamań na plebanie i nawet o nich nie wiedział, podobnie jak o włamaniu do domu w B.. W C. i w K. był, ale tylko zawiózł tam kolegów samochodem. M. G. (1) pytał go, czy będzie sprzedawał skradzione rzeczy i on się na to zgodził w zamian za korzyść majątkową. Jak oświadczył, w śledztwie przyznał się do popełnienia wszystkich przestępstw, bo został do tego przekonany, ale nie chciał powiedzieć – przez kogo. Nie umiał wytłumaczyć, dlaczego złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze.

(wyj.osk – t.XII k.2214-2219, t.XVI k.3137-3141, t.XVII k.3211-3213, t.XIX k.3744-3745, t.XXI k.4128-4129, t.XXVIII k.5441-5442, t.XXIX k.5461-5463).

Oskarżony P. O. (1) w toku śledztwa początkowo przyznał się do dokonania zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że przestępstwa kradzieży i włamań, w jakich brał udział, inicjował M. G. (1). Dokonywał ich przeważnie z A. S. (1). I tak razem włamali się na plebanie w R., w C. przy ul. (...) i przy ul. (...) i ul. (...) oraz do domu jednorodzinne w B.. Przeważnie on wybijał okna lub wyważał drzwi metalowym łomem. Jeśli coś znaleźli, to zabierali. Z plebanii przy ul. (...) zabrali telewizor, z plebanii w Rybnej pieniądze w kwocie około 400 złotych, a z domu w B. telefony i laptopa. P. S. brał udział we włamaniach do plebanii na ul. (...) i na ul. (...) w C.. M. G. (1) brał udział we włamaniu w B.. Z plebanii na ul. (...) zabrali też kluczyk do auta, a potem A. S. (1), używając go, skradł z podwórka pojazd marki (...), który sprzedali D. W. (1) za 2.000 złotych. Nadto M. G. (1) zlecił mu podpalenie stodoły L. G. za wynagrodzeniem 3.000 złotych. Potem dodał, że wszystkie włamania dokonane wraz M. G. (1) zlecał im mężczyzna o pseudonimie (...). Nie przyznał się do rozboju na osobie R. P. (1).

W końcowej fazie śledztwa oskarżony przyznał się do wszystkich czynów, składając wniosek o skazanie go w trybie art.335 kpk i wymierzenie ustalonych kar.

W postępowaniu sądowym oskarżony przyznał się do winy częściowo. Nie przyznał się do udziału w zorganizowanej grupie przestępczej oraz do rozboju na osobie R. P. (1) i do sprzedaży samochodu skradzionego na szkodę K. K. (2). Co do reszty wyjaśnił, że przestępstw tych dokonał, ale nie w warunkach grupy przestępczej. Wyjaśnił, że podczas włamania do zakrystii przy ul. (...) zabrał kluczyki do samochodu marki (...), które następnie sprzedał na rynku. Dodał, że nie wie, kto to (...) i że nie zna R. K. (1). Wcześniej przyznał się do wszystkiego i złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze, gdyż miał „dołek psychiczny” i chciał wyjść na wolność.

(wyj.osk. t.V k.932-933, t.VI k.1052-1053, k.1117-1120, k.1143, t.VII k.1236-1244, k.1359-1360, k.1363-1364, k.1365-1366, t.VIII k.1446-1447, t.XIV k.2640-2641, t.XVI k.3066-3070, t.XXIX k.5491, k.5529-5532).

Oskarżony P. S. podczas postępowania przygotowawczego początkowo przyznał się do popełnienia inkryminowanych czynów. Jak podał, brał udział we włamaniach na plebanie przy ul. (...) w C., lecz jego udział był tylko taki, że podwiózł tam samochodem kolegów P. O. (1) i A. S. (1). Domyślał się, że planowali włamania. Dostał od nich pieniądze w kwocie 400 złotych. Przy ul. (...) widział, jak koledzy przynieśli do samochodu telewizor. Domyślił się też, że samochód skradziony z ul. (...) sprzedał koledze o pseudonimie (...). Ponadto słyszał od P. O. (1), że wszystkie te przestępstwa organizuje R. K. (1). Przyznał, że wziął od M. T. kwotę 3.000 złotych, ale z przeznaczeniem na interes w postaci zakupu taniego gipsu. Potem oddał kobiecie około 400-500 złotych. Następnie oskarżony przyznał się do wyłudzenia od w/w pieniędzy na rzekome opuszczenie aresztu przez kolegę, które to pieniądze miał zamiar oddać, ale nie zdążył.

W końcu P. S. złożył wniosek o skazanie go bez przeprowadzania rozprawy i wymierzenie za każdy z czynów konkretnych kar.

Przed sądem oskarżony oświadczył, że nie przyznaje się do dokonania żadnego z czynów. Wcześniej przyznał się, gdyż był aresztowany w czasie, gdy jego córka miała komunię i chciał opuścić areszt śledczy. Jak podał, nie zna w ogóle R. K. (1). Przewiózł telewizor z ul. (...) do centrum C. na prośbę P. O. (1) lub A. S. (1). Pożyczył od M. T. pieniądze, które chciał oddać, ale nie zdążył, bo aresztowano go. Fakty, które podał w śledztwie, a dotyczące innych przestępstw, znał ze słyszenia, z rozmów kolegów.

(wyj.osk. t.V k.829-831, t.VI k. 1063-1064, k.1108-1112, k.1162, t.VII k.1338-1342, k.1359-1360, k.1368-1369, t.VIII k.1415-1419, t.IX k.1625-1627, k.1639-1640, t.XVIII k.3437-3438, t.XIX k.3724-3726, t.XXIX k.5463-5466).

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności, dokonując analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, ocenić należało wyjaśnienia oskarżonych.

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia wszystkich oskarżonych złożone w toku postępowania przygotowawczego oraz na posiedzeniu przez Sądem Okręgowym w trakcie rozpoznawania wniosków o skazane w trybie art.335 kpk. Te wyjaśnienia bowiem są w miarę konsekwentne i spójne oraz przede wszystkim korespondują z treścią pozostałych dowodów, w szczególności zeznaniami współsprawców oraz protokołami czynności policyjnych z miejsc zdarzeń.

Podkreślić trzeba, że wszyscy oskarżeni, składając wyjaśnienia w śledztwie, kilkakrotnie przyznali się do popełnienia wszystkich inkryminowanych czynów, formułując w końcu wnioski o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności.

Doświadczenie życiowe i zasady logicznego rozumowania wskazują, że przyznanie to miało racjonalne podstawy. W końcu wszyscy byli wcześniej karani i mieli świadomość konsekwencji swoich zachowań, w tym także konsekwencji prawnych. Reguły postępowania karnego nie są im obce, więc decyzje te podejmowali z pewnością świadomie.

Ponadto żaden z oskarżonych na rozprawie nie był w stanie wytłumaczyć sensownie wcześniejszego przyznania się i powodów złożenia konkretnych wyjaśnień w śledztwie. Ponadto fakt, że oskarżeni znali szczegóły zdarzeń przestępczych, w tym miejsca ich dokonania i daty, przebieg i osoby biorące w nich udział oraz określili skradzione przedmioty, wskazuje na to, że brali w tych zdarzeniach udział. Tłumaczenie, iż szczegóły przestępstw znali z przekazu bezpośrednich sprawców, uznać należy za absolutnie niewiarygodne, gdyż tylko sprawcy mogli je znać i powtórzyć tak dokładnie.

Przede wszystkim jednak okoliczności, jakie podali oskarżeni w śledztwie, znajdują potwierdzenie w zeznaniach osób, które z nimi współdziałały i wskazały ich jako współsprawców, określając ich role, a także w zeznaniach pokrzywdzonych i protokołach z czynności policyjnych.

R. K. (1) w początkowej fazie śledztwa przyznał się do dokonania prawie wszystkich przestępstw, oprócz włamań do domu w B. i na plebanie. Potem przyznał się do zlecenia włamania do domu w B. i na plebanie przy ul. (...) w C.. W końcu przyznał się do dokonania wszystkich przestępstw.

Udział R. K. (1) w przestępczej działalności potwierdził przede wszystkim M. G. (1). W/w był współnikiem oskarżonego i razem dokonali wielu przestępstw. Przyznał się on do ich popełnienia i składał wielokrotnie szczegółowe wyjaśnienia, w których opisał rolę R. K. (1), poczynając od wspólnie popełnionych przestępstw wyłudzenia towarów na kredyt przy wykorzystaniu tzw. „słupów”. Następnie wyjaśnił na temat udziału w/w we włamaniach i kradzieżach w K., M., C., B.. Jak dodał, to oskarżony znajdował miejsca przestępstw i wskazywał je pozostałym. Razem jeździli na rozpoznanie przed dokonaniem czynu. To także R. K. (1) wskazał mu osobiście kantor w O., gdzie później napadł na R. P. (1) razem z P. O. (1). Potwierdził też kontakty w/w z P. O. (1) w celu ustalania szczegółów kradzieży.

P. O. (1) również potwierdził udział R. K. (1) we włamaniu na plebanie przy ul. (...) w C. oraz dodał, że K. wiedział o innych włamaniach na plebanie, a w końcu podał, że zlecał ich dokonywanie.

Fakty te z kolei potwierdził P. S., wyjaśniając na temat wyłudzenia towarów na kredyt i włamań na kolejne plebanie, które według jego wiedzy zlecał R. K. (1).

Udział R. K. (1) w przestępstwach potwierdzili też w swoich wyjaśnieniach S. Z. (1), K. J. (1) i A. B. (1). Wyjaśnili oni, że oskarżony uczestniczył we włamaniu w miejscowości C. oraz w kradzieży w miejscowości K.. Jak podali, to właśnie R. K. (1) wskazał im domy pokrzywdzonych, twierdząc, że można tam ukraść złotą biżuterię. Czekał na nich w samochodzie. K. J. (1) i S. Z. (1) potwierdzili nadto współdziałanie oskarżonego z M. G. (1).

Wskazane wyżej dowody tworzą zatem spójną wersję wydarzeń w zakresie wszystkich przypisanych R. K. (1) czynów i świadczą o tym, że działał świadomie, umyślnie, wspólnie i w porozumieniu ze wskazanymi osobami i z zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej.

P. O. (1) w śledztwie przyznał się w zasadzie do popełnienia wszystkich przestępstw. W początkowej jego fazie złożył dokładne wyjaśnienia na temat kolejnych włamań do plebanii w R. na ul. (...), ul. (...), ul. (...) i do domu w B.. Przyznał też, że M. G. (1) zabrał go do O., gdzie pokazywał mu dom właściciela kantoru wymiany walut, choć zaprzeczył, że napadł na niego. Dodał, że M. G. (1) proponował mu spalenie stodoły L. B.. Potem przyznał się do dokonania wszystkich czynów, odmawiając złożenia wyjaśnień. Nadto podczas eksperymentu procesowego wskazał policjantom miejsca przestępstw w M. i K. oraz miejsce pozostawienia skradzionego samochodu marki (...) stanowiącego własność K. K. (2).

Na temat udziału P. O. (1) we włamaniu w B. oraz rozboju na osobie R. P. (1) szczegółowo wyjaśnił M. G. (1), który był współsprawcą tych czynów. Podał też, że słyszał, jak R. K. (1) zlecał w/w włamania na plebanie. Wyjaśnił nadto, że to oskarżony spalił stodołę rodziców L. B., o czym mu sam powiedział. Wcześniej też o tym rozmawiali.

P. S. potwierdził udział P. O. (1) we włamaniu na plebanię przy ul. (...) w C..

A. S. (1) również wyjaśnił, że w/w wziął udział we włamaniu na plebanię przy ul. (...) oraz na plebanię przy ul. (...) i ul. (...), a także na plebanię w Rybnej.

Nadto P. S. wyjaśnił, że P. O. (1) sprzedał skradziony samochód marki (...) D. W. (1). D. W. (1) ten fakt również potwierdził.

O udziale w/w we włamaniami i kradzieżach wyjaśniał też R. K. (1).

Te dowody wskazują na umyślne działanie P. O. (1) w zakresie wszystkich przypisanych mu czynów, których dokonał wspólnie z ustalonymi osobami i z zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej.

P. S. w toku śledztwa wielokrotnie przyznał się do dokonania wszystkich inkryminowanych czynów. Wyjaśniał wprawdzie, że jego rola polegała tylko na udzielaniu pomocy rzeczywistym sprawcom kradzieży i włamań czyli A. S. (1) i P. O. (1) poprzez wożenie ich na miejsce zdarzeń i z powrotem, lecz przyznał jednocześnie, iż wiedział, co zamierzają zrobić i widział, jak przynosili do auta skradzione rzeczy, np. telewizor. Dostawał też od obu pieniądze. Zasadniczo dysponował on wiedzą na temat wszystkich przestępstw.

Te z kolei okoliczności potwierdził w całości P. O. (1), który zapoznał w/w z A. S. (1) po to, by mógł on zarobić biorąc udział w przestępstwach. Dodał, że współoskarżony uczestniczył we włamaniami na plebanię w (...) na ul. (...) w C., a jego rola była ściśle określona wcześniej.

A. S. (1) wyjaśnił, że P. S. wziął udział we włamaniu na plebanię przy ul. (...) w C..

Oskarżony początkowo nie przyznał się do wyłudzenia pieniędzy od M. T., choć przyznał, że wziął od niej pieniądze w kwocie 3.000 złotych jako pożyczkę na zakup taniego gipsu, na czym kobieta też miała zarobić. Potem przyznał się do tego przestępstwa, po czym znów zmienił wersję wydarzeń.

Jednak pokrzywdzona stanowczo takim faktem zaprzeczyła, twierdząc, że oskarżony wyłudził od niej 4.000 złotych, obiecując, że załatwi opuszczenie aresztu przez jej konkubenta. Te z kolei okoliczności potwierdził K. J. (1), który od M. T., iż P. S. wyłudził te pieniądze. Co więcej, słyszał on, że oskarżony takie propozycje składał również innym osobom.

Zatem i w przypadku tego oskarżonego dowody świadczą o umyślnym świadomym współsprawstwie w zakresie wszystkich przypisanych P. S. czynów oraz w zakresie przestępstwa na szkodę M. T..

Dokonując ustaleń faktycznych sąd oparł się zatem na treści opisanych wyżej dowodów w postaci zeznań pokrzywdzonych, zeznań współsprawców oraz protokołów z czynności policyjnych, a także na wyjaśnieniach oskarżonych w zakresie, w jakim korespondują z innymi obiektywnymi dowodami.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka R. R., bowiem nie mają one znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Świadek ten zeznał jedynie, iż wie od P. O. (1), że chciał on oszukać P. S. i przejąć „jego interesy”. Okoliczność ta nie ma większego znaczenia w sytuacji, gdy wszyscy oskarżeni pomawiają się nawzajem, by umniejszyć swoją rolę w przestępczym procederze. Ponadto fakt, że P. O. (1) chciał oszukać kolegę nijak się ma do jego roli w ustalonych działaniach przestępczych.

(zezn.św. t.XXX k.5698-5699).

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia wszystkich oskarżonych co do faktu, iż nie byli oni członkami zorganizowanej grupy przestępczej i nie popełnili inkryminowanych czynów w warunkach takiej struktury.

Przede wszystkim podnieść trzeba, że by przypisać danemu sprawcy czyn z art.258 § 1 kk wykazać należy, iż jego działanie wyczerpuje ściśle określone znamiona takiego przestępstwa.

Dla przypisania sprawcy działań w zorganizowanej grupie przestępczej, konieczne jest określenie owej struktury, wykazanie, że sprawca świadomie przyłączył się do tej grupy lub wykonywał w jej składzie konkretne działania. Przestępstwo to można popełnić tylko umyślnie, więc świadomość sprawcy co do istnienia grupy przestępczej jest niezbędnym warunkiem przypisania udziału w niej; nie wystarczy, że sprawca mógł i powinien domyślać się jej istnienia.

(wyrok SN z dn.11.01.20017 r, III KK 69/16, LEX nr 2198186; wyrok SA w Gdańsku z dn.6.04.2017 r, II AKa 149/16, LEX nr 2310603; wyrok SA w Krakowie z dn. 20.01.2017 r, II AKa 151/16, KZS 2017/3/40).

W ocenie sądu, żaden z tych warunków w przedmiotowej sprawie w stosunku do oskarżonych nie został spełniony, a w każdym razie brak na to jednoznacznych dowodów.

Zakładanie grupy przestępczej to z kolei organizowanie tej działalności, a więc wyszukiwanie kandydatów, składanie propozycji uczestnictwa, obmyślanie struktury i sposobu działania, ustalenie siedziby, uzgodnienie sposobu komunikowania się, wyłonienie przywódców, gromadzenie narzędzi, wprowadzenie systemu zabezpieczeń.

Kierowanie taką grupą to faktyczne sprawowanie kontroli na jej działalnością, podejmowanie zasadniczych decyzji, wydawanie poleceń podległym członkom, których wykonanie wynika bądź to z dobrowolnego podporządkowania się autorytetowi kierującego bądź z obawy przed sankcjami, ustalonymi w sposób wyraźny bądź dorozumiany w ramach zasad wcześniej ustalonych.

(wyrok SA w Krakowie z dn.2.11.2004 r, II AKa 119/04, KZS 2005/3/25).

Takiej roli z pewnością R. K. (1) nie pełnił. O ile można przyjąć, że organizował kolejne kradzieże wyszukując potencjalnych pokrzywdzonych i poszukiwał do tych celów współników, to jednak nie stworzył żadnej stałej struktury i nie wypracował stałych zasad działania, nie ustalił siedziby i miejsca spotkań pozostałych, nie wydawał poleceń i nie sygnalizował konsekwencji wynikających z niepodporządkowania się mu. Nie dbał o bezpieczeństwo współsprawców i nie rozliczał ich z dokonanych przestępstw i osiągniętych korzyści.

Jak kilkakrotnie w swych wyjaśnieniach podkreślał R. K. (1), to nie on kierował działaniami przestępczymi swoich kolegów, nie wydawał im poleceń i nie kontrolował ich wykonania, nie mieli też żadnej określonej formy współdziałania, lecz spotykali się ad hoc, wtedy, gdy była taka potrzeba tzn. pojawiła się okazja dokonania przestępstwa. Za każdym razem był to nieco inny skład współsprawców. Zdaniem oskarżonego, to raczej M. G. (1) organizował działania swoich kolegów.

Z kolei M. G. (1) wyjaśnił, że to R. K. (1) był tym, kto zlecał przestępstwa i kierował ich wykonaniem, on zaś tylko dobierał sobie kolejne osoby jako współsprawców.

Pozostali oskarżeni oraz współsprawcy przesłuchani jako świadkowie również zaprzeczyli, by jedna osoba kierowała ich działaniami, twierdząc, że raz był M. G. (1), a innym razem R. K. (1). Wskazywali na M. G. (1), bo to on najczęściej brał udział w przestępstwach, podczas, gdy R. K. (1) pojawiał się rzadko. Udział w zdarzeniu brała osoba, która akurat była dyspozycyjna i chętna, a skradzione przedmioty nie zawsze były przekazywane jednej osobie lub sprzedawane za pieniądze do wspólnego podziału. Jak stwierdzili w/w, nikt nie wydawał im poleceń ani nie rozliczał ich ze skradzionych rzeczy. Nie obawiali się ani M. G. (1) ani R. K. (1).

Reasumując, nie sposób wyodrębnić w tej grupie osób konkretnego składu osobowego, reguł kierujących wszystkimi działaniami przestępczymi, w tym sposobu działania czy podziału łupów, jak również ścisłego kierownictwa.

Były to raczej osoby, które utrzymywały się z popełniania drobnych przestępstw, znały się, a każda z nich wiedziała, iż pozostali są chętni do zarobienia pieniędzy w sposób niezgodny z prawem. Spotykali się dorywczo, w sytuacjach, gdy nadarzała się okazja do zdobycia pieniędzy w sposób przestępczy, przy czym organizowano różne składy osobowe. Reasumując, osoby te nie kierowały się w tej działalności żadnymi regułami. Nie wyłoniono też żadnego kierownictwa.

Na podkreślenie zasługuje okoliczność, iż M. G. (1) również został uniewinniony prawomocnym wyrokiem od zarzutu udziału w zorganizowanej grupie przestępczej w sytuacji, gdy to on brał udział niemal w każdym przestępstwie.

W ocenie sądu brak jest wystarczających dowodów na to, by R. K. (1) założył grupę przestępczą i kierował nią. Takie założenie, zdaniem sądu, można by ewentualnie poczynić w zakresie działalności w/w polegającej na wyłudzeniu towarów ze sklepów na kredyt przy wykorzystaniu innych osób, jednakże ta działalność nie jest objęta przedmiotowym postępowaniem.

Reasumując, sąd przyjął, że wszystkie działania oskarżonych podjęte zostały w ramach współsprawstwa.

Nie jest bowiem warunkiem koniecznym współsprawstwa, by każda z osób realizowała osobiście wszystkie znamiona czynu zabronionego lub choćby ich część; wystarczy, że działa w ramach podziału ról, przyjętego chociażby w sposób dorozumiany, ułatwiając bezpośrednio sprawcy realizację zamierzonego celu przestępczego, akceptowanego przez współsprawcę. Wystarczy, że swoim działaniem, stanowiącym istotny wkład we wspólne działanie, zapewni lub ułatwi realizację uzgodnionego przestępczego zamachu. Istotna jest świadomość i wola wspólnego działania.

(postanowienie SN z dn.25.11.2015 r, III KK 159/15, KZS 2016/2/11; wyrok SA w Katowicach z dn.2.06.2016 r, II AKa 156/16, LEX nr 2101697; wyrok SA w Lublinie z dn.16.03.2016 r, II Aka 23/16, LEX nr 2044261; wyrok SA w Krakowie z dn.13.01.2016 r, II AKa 274/15, KZS 2016/9/31).

Argumenty te odnoszą się szczególnie do R. K. (1), który nie zawsze bezpośrednio uczestniczył w kolejnych przestępstwach, lecz za każdym razem organizował je, pełniąc rolę sprawcy kierowniczego. Brak jednak przekonujących dowodów na to, by zorganizował on grupę zajmującą się dokonywaniem kradzieży i włamań i by pełnił w takiej strukturze rolę kierowniczą.

W konsekwencji, biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, sąd uniewinnił oskarżonego od dokonania czynu określonego w punkcie I aktu oskarżenia, koszty w tym zakresie przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

W zakresie czynów z punktów II i III aktu oskarżenia, a mianowicie usiłowania włamania do domu A. O. (1) w C. w nocy z 15/16 września 2012 roku oraz usiłowania kradzieży biżuterii złotej na szkodę T. i Z. B. (1) w K. w dniu 18 września 2012 roku, sąd poczynił ustalenia faktyczne w oparciu o zeznania współsprawców S. Z. (1), K. J. (1) i A. B. (1), którzy wskazali na udział R. K. (1) w tych przestępstwach i jego wiodącą rolę. Oskarżony też początkowo przyznał się do tego, że był na miejscu obu zdarzeń.

Zeznania wskazanych osób tworzą spójną wersję co do przebiegu zdarzeń, a ponadto A. O. (1) rozpoznała S. Z. (1), zaś małżonkowie B. wskazali na A. B. (1) jako jednego z napastników, co dodatkowo czyni ich zeznania wiarygodnymi.

Co do czynu z punktu IV aktu oskarżenia – kradzieży biżuterii na szkodę Z. G. (2) w M. w dniu 28 grudnia 2012 roku ustalenia faktyczne poczyniono na podstawie zeznań współsprawcy M. G. (1), które w tym zakresie korespondują z pierwszą wersją R. K. (1), gdzie wyjaśnił, że obaj brali udział w tym przestępstwie i opisał jego przebieg.

W zakresie zdarzenia z punktów V i XXII aktu oskarżenia – rozboju na osobie R. P. (1) w O. w dniu 26 stycznia 2013 roku, to podstawą ustaleń stały się wyjaśnienia P. O. (1) oraz zeznania M. G. (1) czyli współsprawców. M. G. (1) podał, że osobę tę i miejsce wskazał mu R. K. (1). Ponadto R. K. (1) początkowo potwierdził udział w przestępstwie.

Odnosnie przestępstwa włamania do domu M. i Z. M. (1) w B. w dniu 26 stycznia 2013 roku czyli czynu z punktu VI i z punktu XVII aktu oskarżenia, ustalenia poczyniono w oparciu o wyjaśnienia P. O. (1) i zeznania M. G. (1) – osób biorących udział w zdarzeniu na zlecenie R. K. (1), a ponadto R. K. (1) i do tego przestępstwa przyznał się.

W zakresie włamania na plebanię w Rybnej w nocy z 30 stycznia na 1 lutego 2013 roku i kradzieży mienia czyli zarzutu z punktu VII i z punktu XVIII aktu oskarżenia, ustalenia faktyczne poczyniono na podstawie wyjaśnień P. O. (1) i zeznań A. S. (1) czyli współsprawców, którzy wskazali także na współudział R. K. (1) jako osoby, która pokazała im miejsce przestępstwa i zleciła kradzież, zaś on sam w śledztwie potwierdził tę okoliczność.

Co do czynu z punktu VIII aktu oskarżenia – usiłowania kradzieży biżuterii na szkodę K. B. (1) w dniu 8 lutego 2013 roku w W., podstawa ustaleń w tym zakresie stały się zeznania współsprawców M. G. (1) i M. M. (2), którzy określili R. K. (1) jako zleceniodawcę obecnego na miejscu zdarzenia. Sam oskarżony w śledztwie przyznał się do dokonania tego czynu.

W zakresie przestępstwa opisanego w punktach IX, XX, XXI i XXV zarzutów czyli włamania na plebanię przy ul. (...) w C. i kradzieży mienia na szkodę K. K. (2) w nocy z 13 na 14 lutego 2013 roku i kradzieży samochodu w/w w dniu 16 lutego 2013 roku, to podstawę ustaleń faktycznych stanowiły wyjaśnienia współsprawców P. O. (1) i P. S. oraz zeznania A. S. (1), D. W. (1) i M. G. (1). Wskazali oni na udział R. K. (1) w tym przestępstwie polegający na zleceniu dokonania tego czynu.

Co do czynu opisanego w punkcie X aktu oskarżenia – kradzieży biżuterii złotej na szkodę A. G. w dniu 15 lutego 2013 roku w K., to stan faktyczny ustalono na podstawie wyjaśnień P. S. oraz zeznań M. G. (1) i M. M. (2) czyli współsprawców w zakresie tego czynu. Ponadto pokrzywdzona i jej wnuczka rozpoznały M. M. (2) jako jednego ze sprawców, a tenże wraz z M. G. (1) został zatrzymany przez Policję ze skradzionym mieniem. R. K. (1) natomiast przyznał się do udziału w tym przestępstwie.

Co do przestępstwa usiłowania włamania do plebanii kościoła przy ul. (...) w C. w nocy z 19 na 20 lutego 2013 roku czyli czynu wskazanego w punkcie XI oraz w punktach XIX i XXIV aktu oskarżenia, to ustalenia faktyczne oparto na wyjaśnieniach P. O. (1) i P. S., a nadto na zeznaniach M. G. (1) i A. S. (1). Wszystkie te osoby, oprócz A. S. (1), będące współsprawcami, wskazały na R. K. (1) jako osobę zlecającą tę kradzież. R. K. (1) w śledztwie przyznał się do dokonania tego przestępstwa.

W zakresie czynu z punktów XII, XIII, a także XV i XVI aktu oskarżenia – usiłowania włamania na plebanię przy ul. (...) w C. w dniu 27 lutego 2013 roku oraz usiłowania kradzieży mienia dokonanego w dniu 28 lutego 2013 roku, to ustalenia faktyczne oparto na wyjaśnieniach P. O. (1) i P. S. oraz zeznaniach M. G. (1) i A. S. (1). Ponadto P. S. i A. S.

(1) zostali zatrzymani przez Policję. Jak podał M. G. (1), to R. K. (1) pokazał im miejsce włamania. R. K. (1) w toku śledztwa potwierdził ten fakt.

Co do czynu z punktu XXIII aktu oskarżenia – zniszczenia mienia na szkodę Z. B. (2) w dniu 24 grudnia 2012 roku w miejscowości M. to stan faktyczny sąd ustalił na podstawie zeznań L. B. i Z. B. (4), opinii biegłego i protokołów z czynności policyjnych, a także zeznań M. G. (1) i wyjaśnień P. O. (1), który ostatecznie w śledztwie przyznał się do popełnienia tego przestępstwa.

W zakresie czynu z punktu XXVI aktu oskarżenia – oszustwa na szkodę M. T. w maju 2013 roku, to ustalenia faktyczne oparto na zeznaniach pokrzywdzonej i K. J. (1) oraz wyjaśnieniach P. S., które korespondują z treścią wskazanych dowodów.

W zakresie kwalifikacji prawnej czynów przypisanych wszystkim oskarżonym sąd zastosował konstrukcję ciągu przestępstw z art.91 § 1 kk.

Większość tych czynów została bowiem popełniona w krótkich odstępach czasu i w podobny sposób, przy wykorzystaniu takiej samej sposobności, a można było za nie wymierzyć karę na podstawie tego samego przepisu. Odstępy pomiędzy kolejnymi przestępstwami to zaledwie tygodnie lub miesiące. Kradzieże popełniano w taki sam sposób, podobnie jak włamania dokonywane były podobnie – poprzez wyważenie drzwi czy okna łomem. Sprawcy wykorzystywali pojawiającą się ad hoc sposobność polegającą na tym, że właściciele posesji prywatnej nie byli obecni w domu lub też w przypadku plebanii, gdy odprawiano mszę w kościele.

Sformułowanie „taka sama sposobność” niewątpliwie odnosi się do okoliczności tworzących kontekst dokonania każdego z przestępstw; dotyczy takich warunków i możliwości ich popełnienia, które charakteryzują się takim samymi cechami.

(wyrok SA w Gdańsku z dn.21.01.2016 r, II AKa 434/15, LEX nr 2188856).

I tak, transponując te zasady na grunt przedmiotowej sprawy, przyjęto, że wszystkie czyny oskarżonych spełniają te warunki, gdyż popełnili je korzystając za każdym razem z takiej samej nadarzającej się sposobności; ustalenia przez R. K. (1) miejsc, gdzie mogą znajdować się wartościowe przedmioty, a następnie ustalenia momentu, kiedy można dostać się do wnętrza budynku pod nieobecność właściciela.

Przyjęto zatem, iż czyny przypisane R. K. (1), a wskazane w punktach II, VI, VII, IX, XI i XII części wstępnej wyroku stanowią ciąg przestępstw.

Czyny z punktów VI, VII, IX wyczerpały znamiona przestępstwa z art.18 § 1 kk w zw. z art.279 § 1 kk, bowiem w każdym z tych przypadków bezpośredni sprawcy dokonali włamania do wnętrza domu prywatnego lub plebanii przykościelnej, pokonując zabezpieczenia w postaci okien lub drzwi, w celu przywłaszczenia znajdujących się tam wartościowych przedmiotów czyli w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przy czym cel ten zrealizowali, wyrządzając określone szkody w mieniu właścicieli.

W każdym z tych przypadków R. K. (1) był sprawcą kierowniczym, gdyż jak ustalono, to on wskazywał kolegom miejsce włamania i polecał dokonanie kradzieży, a następnie sprzedawał kradzione mienie i dzielił się pieniędzmi.

Czyn z punktu II części wstępnej wyroku wypełnił znamiona przestępstwa z art.18 § 1 kk w zw. z art.13 § 2 kk w zw. z art.279 § 1 kk, gdyż bezpośredni sprawcy włamania nie dokonali przywłaszczenia mienia na szkodę A. O. (1), gdyż nie znaleźli żadnych wartościowych przedmiotów, w szczególności złotej biżuterii. I to włamanie zlecił bezpośrednim sprawcom R. K. (1), który miał informację, że kobieta handluje biżuterią. Był więc sprawcą kierowniczym.

W ocenie sądu, także czyn wskazany w punkcie XI części wstępnej wyroku wyczerpał dyspozycję art.18 § 1 kk w zw. z art.13 § 2 kk w zw. z art.279 § 1 kk, gdyż i w tym przypadku R. K. (1) zlecił bezpośrednim sprawcom włamanie na

plebanię przy ul. (...) w C., wskazując to miejsce i sam nie będąc tam obecnym, przy czym współsprawcy nie znaleźli żadnych wartościowych przedmiotów.

Czyn z punktu XII zarzutów wyczerpał znamiona przestępstwa z art.18 § 1 kk w zw. z art.13 § 1 kk w zw. z art.279 § 1 kk, gdyż i tym razem R. K. (1) polecił kolegom dokonanie włamania na plebanię przy ul. (...) w C., do czego doszło, lecz współsprawcy nie skradli niczego, gdyż zostali spłoszeni przez księdza.

Dokonano sprostowania w opisach tych czynów, eliminując z nich elementy dotyczące działania w zorganizowanej grupie przestępczej i przy wykorzystaniu uzależnienia współsprawców w ramach hierarchiczności i podziału zadań w grupie z powodów wskazanych wyżej.

Sąd sprecyzował opis czynów, określając współsprawców, a nadto przyjął, na podstawie zeznań pokrzywdzonych, że wysokość szkody w ramach czynu VI to 2.500 złotych.

Za ten ciąg przestępstw sąd na podstawie art.279 § 1 kk w zw. z art.91 § 1 kk wymierzył R. K. (1) karę 2 lata i 2 miesiące pozbawienia wolności. Nadto mając na uwadze cel jego działania, jakim bez wątpienia było osiągnięcie korzyści majątkowej, w myśl art.33 § 2 i 3 kk orzeczono wobec niego karę 150 stawek dziennych grzywny po 50 złotych.

W ocenie sądu, czyny przypisane R. K. (1) w punktach III, IV, VIII, X i XIII także stanowią ciąg przestępstw w rozumieniu art.91 § 1 kk. Przestępstwa te popełnione zostały w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób i przy wykorzystaniu takiej samej sposobności oraz można za nie wymierzyć karę na podstawie tego samego przepisu.

Czyny opisane w punktach III, VIII i XIII wyczerpują znamiona przestępstwa z art.18 § 1 kk w zw. z art.13 § 1 kk w zw. z art.278 § 1 kk.

W każdym z tych przypadków R. K. (1) polecił ustalonym współsprawcom dokonanie kradzieży na szkodę określonych podmiotów i wskazał im miejsca kradzieży. Bezpośredni sprawcy podjęli próbę dokonania kradzieży, lecz nie zrealizowali tego celu. Zdecydowana postawa pokrzywdzonych T. B. (1) i K. B. (1) uniemożliwiła im przywłaszczenie mienia. W przypadku kradzieży na szkodę Parafii pod wezwaniem Świętego R. K. (2) współsprawcy nie zabrali niczego, gdyż zostali zatrzymani przez Policję na miejscu zdarzenia.

Czyny z punktów IV i X wyczerpały dyspozycję art.18 § 1 kk w zw. z art.278 § 1 kk, gdyż w tych przypadkach R. K. (1) polecił wykonanie czynu przestępczego współsprawcom, wskazując osoby pokrzywdzone i do kradzieży na ich szkodę faktycznie doszło.

Dokonano sprostowania w opisach czynów, eliminując z nich elementy dotyczące działania w zorganizowanej grupie przestępczej i przy wykorzystaniu uzależnienia współsprawców w ramach hierarchiczności i podziału zadań w grupie z powodów wskazanych wyżej, a nadto Sąd sprecyzował opis czynów, określając współsprawców.

Za ten ciąg przestępstw w myśl art.278 § 1 kk w zw. z art.91 § 1 kk i art.33 § 2 i 3 kk orzeczono wobec oskarżonego karę 1 rok i 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz 150 stawek dziennych grzywny po 50 złotych.

Działaniem opisanym w punkcie V części wstępnej wyroku R. K. (1) wyczerpał znamiona przestępstwa z art.18 § 1 kk w zw. z art.280 § 1 kk. Polecił on M. G. (1) dokonanie napadu na osobę R. P. (1) – właściciela kantoru, przewidując, że będzie on miał przy sobie znaczną sumę pieniędzy. Wskazał w/w umiejscowienie kantoru oraz miejsce zamieszkania pokrzywdzonego. W efekcie M. G. (1) z P. O. (1) dokonali kradzieży mienia na szkodę w/w P. O. (1) w tym celu użył wobec mężczyzny przemocy i doprowadzając go do stanu bezbronności, popchnąwszy go silnie, tak, że ten stracił równowagę i oparł się o ogrodzenie posesji, wyrwał mu z ręki torbę. Działania te z pewnością stanowią znamiona przestępstwa rozboju, a wszyscy sprawcy działali wspólnie i w porozumieniu. R. K. (1) miał świadomość, jakie zachowania podejmą jego koledzy, by zrealizować zamierzony cel – osiągnięcie korzyści majątkowej.

Za czyn przypisany w punkcie V części wstępnej wyroku sąd orzekł wobec R. K. (1) na podstawie art.280 § 1 kk i art.33 § 2 i 3 kk karę 2 lata i 2 miesiące pozbawienia wolności oraz 20 stawek dziennych grzywny po 50 złotych.

W oparciu o art.86 § 1 i 2 kk i art.91 § 2 kk w miejsce zbiegających się kar pozbawienia wolności i grzywny wymierzono oskarżonemu karę łączną 3 lata pozbawienia wolności oraz 200 stawek dziennych grzywny po 50 złotych.

Miarkując kary jednostkowe oraz karę łączną, sąd na niekorzyść R. K. (1) poczytał znaczny stopień społecznej szkodliwości wszystkich przypisanych mu czynów z uwagi na nagminność przestępstw przeciwko mieniu, znacząco wysokość szkód poniesionych przez pokrzywdzonych, działanie wspólnie z innymi osobami, kierowniczą rolę oskarżonego oraz fakt, iż był on wielokrotnie karany. Za szczególnie naganne uznać należało dokonywanie kradzieży mienia z terenu Kościołów.

Na korzyść oskarżonego przemawia jedynie okoliczność, że w toku śledztwa przyznał się do popełnienia inkryminowanych czynów.

(dane o karalności t.XXXI k.6011, inf. o odbyciu kar t.XXXI k.5976, t.XXXII k.6099-6103, odpisy wyroków t.XXXI k.5995-6003, k.6064-6085, t.XXXII k.6106-6110).

Podkreślić trzeba, że sąd będąc związany zasadą reformationis in peius z art.443 kpk w stosunku do R. K. (1), jak i pozostałych oskarżonych, nie mógł wydać orzeczenia surowszego niż zawarte w uchylonym wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 20 maja 2014 r. w sprawie sygn. akt II K 181/13.

(wyrok t.XXVI k.4910-4919).

Oskarżonego P. O. (1) uniewinniono od dokonania czynu opisanego w punkcie XIV części wstępnej wyroku, koszty procesu w tym zakresie przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

Jak wykazano wyżej, dla przypisania sprawcy działań w zorganizowanej grupie przestępczej, konieczne jest określenie owej struktury, wykazanie, że sprawca świadomie przyłączył się do tej grupy lub wykonywał w jej składzie konkretne działania. Przestępstwo to można popełnić tylko umyślnie, więc świadomości sprawcy co do istnienia grupy przestępczej jest niezbędnym warunkiem przypisania udziału w niej; nie wystarczy, że sprawca mógł i powinien domyślać się jej istnienia.

(wyrok SN z dn.11.01.20017 r, III KK 69/16, LEX nr 2198186; wyrok SA w Gdańsku z dn.6.04.2017 r, II AKa 149/16, LEX nr 2310603; wyrok SA w Krakowie z dn. 20.01.2017 r, II AKa 151/16, KZS 2017/3/40).

W ocenie sądu P. O. (1) warunków tych nie spełnił. Wyjaśniając wielokrotnie, nigdy nie stwierdził, by działał w sposób zorganizowany i by ktoś kierował jego działaniami. Współdziałał głównie z M. G. (1), A. S. (1) i P. S., przy czym ten ostatni nie zawsze był obecny. P. O. (1) wskazywał raczej na M. G. (1) jako osobę, która znajdowała miejsca włamań i kradzieży i zwykle dogadywała się z pozostałymi na dokonanie przestępstwa. Zasadą wśród w/w było, że na włamanie szedł ten, kto akurat miał czas i ochotę. Trudno więc dopatrzeć się w takim porozumieniu cech jakiegokolwiek zorganizowania. Oskarżony nie wskazał także, by ktokolwiek ustalał wcześniej zasady współdziałania, konkretne role współsprawców i zasady podziału łupów. Nie wyjaśnił, by ktokolwiek wydawał mu polecenia czy też rozliczał go z przestrzegania jakichś zasad bądź ustalał zasadę podziału pieniędzy ze sprzedaży kradzionych rzeczy. Z pewnością zaś w/w nie wskazał na R. K. (1) jako domniemanego kierującego grupą przestępczą, choć przyznał, że zlecał im takie działania. Pozostali współsprawcy, w tym P. S. i A. S. (1) zaprezentowali taką samą wersję wydarzeń. Nie wskazali oni na konkretną osobę, pełniącą wiodącą rolę w przestępczym procederze.

Rekapitulując, nie sposób przyjąć jednoznacznie, że P. O. (1) świadomie uczestniczył w działaniach zorganizowanej grupy przestępczej.

Czyny opisane w punktach XV, XVII, XVIII, XIX i XX w ocenie sądu stanowią ciąg przestępstw z art.91 § 1 kk. Wszystkie te działania P. O. (1) podjęte zostały w krótkich odstępach czasu i w podobny sposób, przy wykorzystaniu takiej samej sposobności, jaką było wynajdywanie przez kolegów posesji, do których można się włamać i skraść wartościowe przedmioty.

Czyn z punktu XV części wstępnej wyroku wyczerpał znamiona przestępstwa z art.13 § 1 kk w zw. z art.279 § 1 kk, gdyż wspólnie z ustalonymi osobami w/w usiłował włamać się po pokonaniu zabezpieczeń do budynku Parafii pod wezwaniem (...) w celu dokonania kradzieży, do czego jednak nie doszło wskutek spłoszenia sprawców przez księdza. Oczywiście jest cel przyświecający oskarżonemu – chęć osiągnięcia korzyści majątkowej.

Czyny przypisane w punktach XVII, XVIII i XX części wstępnej wyroku wypełniły znamiona przestępstw z art.279 § 1 kk, bowiem po uprzednim włamaniu się do wymienionych obiektów wspólnie z ustalonymi osobami, P. O. (1) dokonał kradzieży mienia na szkodę ustalonych osób pokrzywdzonych. Działanie to bezspornie ukierunkowane było na osiągnięcie korzyści majątkowej.

Czyn wskazany w punkcie XIX części wstępnej wyroku wyczerpał znamiona art.13 § 2 kk w zw. z art.279 § 1 kk, gdyż oskarżony wspólnie ze współsprawcami po wyważeniu drzwi dostał się do wnętrza zakrystii przy ul. (...) w C., skąd zamierzał zabrać wartościowe rzeczy, lecz celu nie osiągnął wobec nieodnalezienia takich przedmiotów.

Sąd sprostował opis wszystkich czynów, eliminując z nich elementy dotyczące działania w zorganizowanej grupie przestępczej z powodów wskazanych wyżej, a nadto sprecyzowano opis czynów, określając współsprawców i rzeczywistą wartość szkody w przypadku czynu z punktu XVII na podstawie poczynionych ustaleń.

Ponadto wszystkich przypisanych czynów P. O. (1) dopuścił się w warunkach art.64 kk, przy czym w przypadku przestępstw z art.279 § 1 kk było to działanie w warunkach art.64 § 2 kk, zaś w przypadku kradzieży z art.278 § 1 kk - w warunkach art.64 § 1 kk.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 11 grudnia 2008 roku w sprawie sygn. akt III K 554/07 skazany został za czyny z art.279 § 1 kk w zw. z art.91 § 1 kk w zw. z art.64 § 1 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Nadto wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 23 września 2005 roku w sprawie sygn. akt IV K 461/05 został skazany za czyn z art.280 § 1 kk w zw. z art.64 § 1 kk na karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Oba te wyroki zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 1 kwietnia 2009 roku w sprawie sygn. akt IV K 752/08, którym w/w wymierzono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, którą to karę odbywał on w okresach od 14 kwietnia 2005 roku do 15 kwietnia 2005 roku, od 9 stycznia 2007 roku do 26 kwietnia 2007 roku, od 7 grudnia 2007 roku do 4 listopada 2008 roku i od 16 czerwca 2010 roku do 20 września 2010 roku.

Była to ostatnia kara pozbawienia wolności za przestępstwa podobne, jaką odbył P. O. (1) przed popełnieniem w ciągu następnych 5 lat przedmiotowych czynów.

(odpisy wyroków – t.VII k.1377-1401, t.IX k.1702-1723, t.XXXII k.6093-6097, inf. o odbyciu kar t.XXVIII k.5431-5433, t.XXXI k.5968-5970).

Za ten ciąg przestępstw sąd orzekł wobec P. O. (1) na podstawie art.279 § 1 kk w zw. z art.64 § 2 kk w zw. z art.91 § 1 kk i art.33 § 2 i 3 kk karę 1 roku i 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz uwzględniając, iż celem jego działania było osiągnięcie korzyści majątkowej, karę 50 stawek dziennych grzywny po 20 złotych.

Zachowania P. O. (1) opisane w punktach XVI i XXI części wstępnej wyroku również stanowią ciąg przestępstw z tej racji, iż zostały dokonane w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób i przy wykorzystaniu tej samej sposobności.

Czyn z punktu XVI wyczerpał dyspozycję art.13 § 1 kk w zw. z art.278 § 1 kk gdyż wraz z ustalonymi współsprawcami, wykorzystując dzień wcześniej wyważone okno, usiłował on dokonać kradzieży mienia z wnętrza plebanii Kościoła przy ul. (...), lecz celu tego nie osiągnął wskutek zatrzymania przez Policję.

Czyn z punktu XXI wyczerpał znamiona przestępstwa z art.278 § 1 kk, bowiem oskarżony wspólnie z ustalonymi osobami, dokonał kradzieży samochodu osobowego na szkodę K. K. (2).

Za każdym razem działał on z zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej, a ponadto w warunkach art.64 § 1 kk z powodów opisanych wyżej.

Sąd sprostował opis tych czynów, eliminując z nich elementy dotyczące działania w zorganizowanej grupie przestępczej z powodów wskazanych wyżej, a nadto sprecyzowano opis czynów, określając współsprawców.

Za ten ciąg przestępstw wymierzono P. O. (1) na podstawie art.278 § 1 kk w zw. z art.91 § 1 kk i art.33 § 2 i 3 kk karę 1 rok pozbawienia wolności oraz 30 stawek dziennych grzywny po 20 złotych.

Działanie P. O. (1) przypisane w punkcie XXII części wstępnej wyroku wyczerpało znamiona przestępstwa z art.280 § 1 kk.

Wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi współsprawcami, po wcześniejszym ustaleniu ról, po uprzednim użyciu przemocy w postaci popchnięcia R. P. (1) i przewrócenia go na ogrodzenie posesji, co uniemożliwiło w/w skuteczną obronę, zabrał jego mienie w postaci torby z saszetką o wartości łącznej 30 złotych.

Czynu tego dopuścił się w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i w warunkach art.64 § 2 kk, gdyż, jak wcześniej wykazano, był uprzednio skazany za przestępstwo podobne i w warunkach art.64 § 1 kk, zaś po odbyciu ostatniej kary w wymiarze przekraczającym rok, dokonał przedmiotowego rozboju.

Sąd dokonał sprostowania opisu tegoż czynu poprzez wyeliminowanie sformułowań dotyczących działania w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej z powodów opisanych wyżej oraz sprecyzował, zgodnie z poczynionymi ustaleniami, że w/w działał wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) i R. K. (1) jako sprawcą kierowniczym.

Za to przestępstwo w myśl art.280 § 1 kk w zw. z art.64 § 2 kk i art.33 § 2 i 3 kk sąd orzekł wobec P. O. (1) karę 2 lata i 1 miesiąc pozbawienia wolności oraz 20 stawek dziennych grzywny po 20 złotych.

Działanie P. O. (1) przypisane w punkcie XXIII części wstępnej wyroku wypełniło znamiona przestępstwa z art.288 § 1 kk, bowiem w nocy 22 grudnia 2012 roku wspólnie z M. G. (1), poprzez podpalenie stodoły w miejscowości M., zniszczył mienie o wartości łącznej 10.000 złotych na szkodę Z. B. (2).

I tego czynu oskarżony dopuścił się w warunkach art.64 § 1 kk, gdyż jako przestępstwo przeciwko mieniu jest to czyn podobny do poprzednio dokonanych, za które w/w został skazany i odbył karę w wymiarze powyżej 6 miesięcy, lecz z uwagi na zakaz reformationis in peius, sąd nie mógł dokonać zmian w kwalifikacji prawnej tego czynu.

Za przestępstwo to orzeczono wobec P. O. (1) karę w oparciu o art.288 § 1 kk w wymiarze 9 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art.86 § 1 i 2 kk i art.91 § 2 kk sąd w miejsce kar jednostkowych wymierzył P. O. (1) karę łączną 2 lata i 2 miesiące pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny po 20 złotych.

Miarkując kary jednostkowe i karę łączną, sąd wziął pod uwagę jako okoliczności obciążające znaczny stopień społecznej szkodliwości wszystkich przypisanych mu czynów z uwagi na nagminność przestępstw przeciwko mieniu, znacząco wysoką szkodę poniesioną przez pokrzywdzonych, działanie wspólnie z innymi osobami oraz fakt, iż był on wielokrotnie karany. Za szczególnie naganne uznano dokonywanie kradzieży mienia z terenu Kościołów

Na korzyść oskarżonego przemawia jedynie okoliczność, że przyznał się do popełnienia inkryminowanych czynów.

(dane o karalności –t.XXXI k.6005).

Oskarżony P. S. działaniem opisanym w punkcie XXIV części wstępnej wyroku wyczerpał znamiona przestępstwa z art.13 § 2 kk w zw. z art.279 § 1 kk, bowiem w nocy z 19 na 20 lutego 2013 roku, wspólnie z ustalonymi osobami, po

uprzednim wyważeniu drzwi wejściowych dostał się do zakrystii Kościoła Parafii pod wezwaniem (...) (...) przy ul. (...) w C., skąd zamierzał skraść wartościowe przedmioty, lecz celu tego nie osiągnął z uwagi na brak tych rzeczy.

Czyn przypisany P. S. w punkcie XXV części wstępnej wyroku wypełnił znamiona przestępstwa z art.279 § 1 kk, gdyż w nocy z 13 na 14 lutego 2013 roku, wspólnie ze współsprawcami włamał się poprzez wybicie okna na plebanię przy ul. (...) w C., skąd skradł mienie o wartości 2.500 złotych na szkodę księdza wikarego K. K. (2).

W ocenie sądu czyny te stanowią ciąg przestępstw z art.91 § 1 kk, bowiem zostały one popełnione w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób i przy wykorzystaniu takiej samej sposobności, a można za nie wymierzyć karę na podstawie tego samego przepisu.

Sąd sprostował opis czynów poprzez wyeliminowanie sformułowania dotyczącego działania w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej, bowiem, jak wykazano wyżej, nie sposób przyjąć jednoznacznie, że takowa grupa istniała. Ponadto P. S. nie postawiono zarzutu udziału w zorganizowanej grupie przestępczej.

Obu czynów P. S. dokonał w warunkach art.64 § 1 kk, gdyż został on skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 28 sierpnia 2007 roku w sprawie sygn. akt XVI K 331/07 za przestępstwo z art.286 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 27 kwietnia 2010 roku do 27 października 2007 roku, a nadto wyrokiem Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 13 września 2007 roku w sprawie sygn. akt IV K 628/07 skazany został za czyn z art.286 § 1 kk w zw. z art.12 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 10 września 2009 roku do 27 kwietnia 2010 roku i od 27 października 2009 roku do 12 marca 2011 roku. Kary orzeczone powyższymi wyrokami zostały następnie objęte wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 22 stycznia 2016 roku w sprawie sygn. akt II K 168/15, którym w/w wymierzono karę łączną 5 lat pozbawienia wolności.

(odpisy wyroków t.VIII k.1468-1469, t.XXXI k.6025-6040, k.6042-6062, inf. o odbyciu kar t.XXXI k.5964-5967, k.6041).

Za ten ciąg przestępstw wymierzono P. S. na podstawie art.279 § 1 kk w zw. z art.91 § 1 kk karę 2 lata pozbawienia wolności, zaś zważywszy cel jego działania, jakim było niewątpliwie osiągnięcie korzyści majątkowej, w oparciu o art.33 § 2 i 3 kk karę 40 stawek dziennych grzywny po 20 złotych.

Działanie P. S. przypisane w punkcie XXVI części wstępnej wyroku stanowi przestępstwo z art.230 § 1 kk i art.286 § 1 kk w zw. z art.11 § 2 kk w zw. z art.12 kk.

Powolał się on bowiem na znajomości w Sądzie Rejonowym w Częstochowie, Prokuraturze Rejonowej w Częstochowie i w Urzędzie Skarbowym, utwierdzając M. T. w przekonaniu, że takowe wpływy posiada i obiecując jej pośrednictwo w załatwieniu sprawy - opuszczeniu przez jej konkubenta P. O. (1) Aresztu Śledczego w C.. W zamian za to oskarżony zażądał korzyści majątkowej w kwocie 4.000 złotych. Takie działanie stanowi przestępstwo z art.230 § 1 kk.

P. S., co oczywiste, nie posiadał żadnych wpływów w organach ścigania i wymiaru sprawiedliwości, tak więc jego obietnica była całkowicie fikcyjna. Pokrzywdzona, będąc przekonaną, iż w/w posiada takie wpływy i może załatwić sprawę, dała mu pieniądze w kwocie 4.000 złotych. Została zatem przez oskarżonego wprowadzona w błąd, wskutek czego rozporządziła swoim mieniem w postaci tychże pieniędzy w sposób dla siebie niekorzystny, co z kolei stanowi przestępstwo z art.286 § 1 kk.

P. S. działał celu osiągnięcia korzyści majątkowej i udało mu się cel ten osiągnąć, zaś pokrzywdzona nie odzyskała pieniędzy.

Czynu tego oskarżony dopuścił się również w warunkach recydywy z art.64 § 1 kk, uprzednio bowiem został skazany za przestępstwo podobne i odbył karę pozbawienia wolności w wymiarze powyżej 6 miesięcy, a przedmiotowego czynu dokonał w ciągu 5 lat od opuszczenia zakładu karnego.

Za to przestępstwo na podstawie art.286 § 1 kk w zw. z art.11 § 3 kk i art.33 § 2 i 3 kk sąd orzekł wobec P. S. karę 1 rok pozbawienia wolności oraz 10 stawek dziennych grzywny po 20 złotych.

W myśl art.86 § 1 i 2 kk i art.91 § 2 kk za zbiegające się przestępstwa orzeczono wobec P. S. karę łączną 2 lata pozbawienia wolności oraz 50 stawek dziennych grzywny po 20 złotych.

Przy wymiarze kary na poczet okoliczności obciążających zaliczono znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów wynikający z nagminności przestępstw przeciwko mieniu. Za szczególnie naganne uznać należy zwłaszcza okradanie kościołów. Ponadto na jego niekorzyść przemawia uprzednia wielokrotna karalność, działanie wspólnie z innymi osobami, a w przypadku oszustwa na szkodę M. T. – fakt, że wyłudził pieniądze w niemałej kwocie od konkubiny kolegi, z którym wcześniej wspólnie dokonywał przestępstw.

Na korzyść oskarżonego przemawia jedynie okoliczność, że pełnił on w tych przestępstwach rolę podrzędną oraz że w śledztwie przyznał się do winy.

(dane o karalności t.XXXI k.6012-6014).

Kary wymierzone wszystkim oskarżonym, zdaniem sądu, spełnią swoją rolę w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej, przy czym uwzględniają one zasadę reformationis in peius.

Na podstawie art.63 § 1 kk sąd zaliczył na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego P. O. (1) okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia zatrzymania do dnia zwolnienia.

Wobec pozostałych oskarżonych nie dokonano takiego zaliczenia z uwagi na to, że wobec obu w całym okresie tymczasowego aresztowania wprowadzono do wykonania inne kary pozbawienia wolności.

(postanowienia o t.a. t.VI k.1145-1149, k.1164-1167, t.IX k.1687-1688, t.XII k.2235-2239, t.XVIII k.3446-3450, zawiadomienia t.VI k.1177-1178, k.1180, t.IX k.1701, t.XVI k.3044-3046, t.XXV k.4842, t.XXVI k.4904, k.4933).

W myśl art.46 § 1 kk sąd orzekł wobec oskarżonych obowiązek naprawienia szkody, uwzględniając treść złożonych przez pokrzywdzonego K. K. (2) i prokuratora wniosków w tym zakresie. Nadto miarkując wysokość tych odszkodowań sąd miał na uwadze treść wyroku zapadłego w sprawie sygn. akt II K 180/13, gdzie prawomocnie orzeczono taki obowiązek wobec współsprawców - M. G. (1), A. S. (1) i S. Z. (1). Sąd zatem orzekł w przedmiotowym postępowaniu obowiązek naprawienia szkód wobec oskarżonych w części - w takim zakresie, w jakim nie zobowiązano do ich naprawienia współsprawców w sprawie II K 180/13, a nadto mając na uwadze treść rozstrzygnięcia zawartego w tym zakresie w uchylonym wyroku sygn. akt II K 181/13 w myśl zasady z art.443 kpk.

I tak na rzecz Z. G. (2) orzeczono wobec R. K. (1) obowiązek naprawienia szkody w wysokości 10.000 złotych.

Od R. K. (1) i P. O. (1) sąd orzekł obowiązek naprawienia szkody na rzecz(...) w kwotach po 750 złotych od każdego z nich.

R. K. (1) i P. O. (1) zobowiązano nadto do naprawienia szkody na rzecz Parafii Rzymskokatolickiej pod Wezwaniem(...) w R.w kwotach po 400 złotych od każdego z nich.

Na rzecz K. K. (2) R. K. (1) zobowiązany jest zapłacić tytułem naprawienia szkody kwotę 500 złotych, zaś P. O. (1) i P. S. kwoty po 750 złotych.

Zobowiązano P. O. (1) do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych K. K. (2) i M. K. kwoty 12.000 złotych.

Na P. O. (1) sąd nałożył nadto obowiązek naprawienia szkody na rzecz M. T. w kwocie 4.000 złotych, gdyż taką kwotę pokrzywdzona przekazała oskarżonemu z tytułu bezprawnego wyłudzenia.

Na podstawie art.44 § 2 kk sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych służących do popełnienia inkryminowanych czynów.

W oparciu o art.230 § 2 kpk nakazano zwrócić oskarżonym P. O. (1) i P. S. te przedmioty, które są obecnie zbędne dla potrzeb postępowania w postaci telefonów komórkowych i kart SIM.

W myśl art.231 § 1 kpk sąd nakazał złożyć do depozytu sądowego dowody rzeczowe, co do których nie udało się ustalić właściciela, w postaci dwóch telefonów komórkowych marki (...).

W myśl art.29 ust.1 ustawy Prawo o adwokaturze oraz § 14 ust.1 pkt.2 i ust.2 pkt.5 i § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądzono na rzecz obrońców z urzędu oskarżonych R. K. (1), P. O. (1) i P. S. właściwe kwoty, uwzględniając dodatkowe terminy rozpraw, udział w śledztwie oraz podatek VAT, a także fakt, iż koszty te nie zostały pokryte.

Na podstawie art.624 § 1 kpk i art.627 kpk sąd zasądził od wszystkich oskarżonych odpowiednie kwoty z tytułu opłat od wymierzonych kar oraz zwolnił ich od obowiązku ponoszenia wydatków, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa, uwzględniając ich obecną trudną sytuację materialną.

(informacje o dochodach t.XXIX k.5513-5519).